

יהודה ליאון טובל

תש"ה - תשמ"ה

1945 - 1985

אלבום זה הוא חלק מתכנית ההנצחה הארצית, מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבן ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתכנית זו, מבצעים את פעילותם במסגרת תוכנית מעורבות חברתית. התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תכנית זו נעשית בשיתוף הגופים הבאים:
אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה, משרד החינוך
ארגון יד לבנים
בית הספר אורט תעופה וחלל
המכללה לחינוך ע"ש דוד ילין

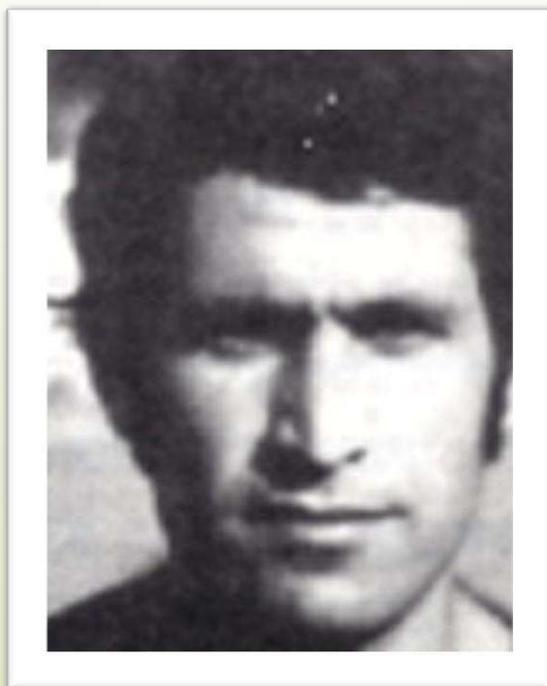
כתיבה ועריכה התלמידים: מעיין בן מלך, שיראל לניאדו ועמית זמיר
מביה"ס אורט תעופה וחלל
ליווי הנחייה פרח הוראה: מורן קלדרון המכללה לחינוך ע"ש דוד ילין

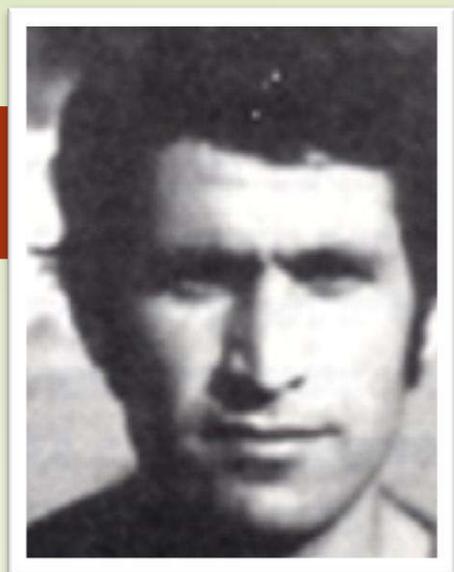

אלבום זה מוקדש לזכרו של רב טוראי יהודה-ליאון טובל

בן ססיל ויהושע
נולד ביום ט"ו בניסן תש"ה
29.3.1945

התגורר בירושלים.
הותיר אחריו אישה- אסתר
ושלושה ילדים: אייל, ליאת ומיכל

רב טוראי יהודה-ליאון תובל

בן ססיל ויהושע

שירת בחיל שריון

נפל ביום י"ט בשבט תשמ"ה

(10.02.1985)

בן 40 בנופלו.

מקום מנוחתו בבית העלמין הצבאי,

הר הרצל.

סיפור חייו

נולד בט"ו בניסן תש"ה (29.3.1945) בעיר אורן שבאלג'יריה. כשהיה בן 3 עלה עם הוריו לארץ, בשנת 1948. משפחתו השתקעה תחילה בבאר-שבע, עברה לזמן קצר לאילת, ומשם עברה ללוד, שם גדל יהודה והתבגר. הוא למד בבית-הספר היסודי בלוד, והמשיך ללמוד בבית-ספר "אורט" בלוד במסלול של מגמת אלקטרוניקה. יהודה הצטיין במשחק כדורגל, והגיע בענף זה להישגים גבוהים בליגה הלאומית. תחילה הוא שיחק בקבוצת "הפועל" לוד, והיה לו חלק נכבד בהעלאת קבוצתו מליגה א' לליגה הלאומית. הוא הצטיין כשוער, ועבר לשחק ב"הפועל" ירושלים. לפני שהתגייס לצה"ל, היה יהודה מועמד לשחק בתפקיד שוער בנבחרת ישראל. בנוסף, הוא היה שחיין מעולה, והצטיין בענף הטניס.

בשנת 1973 שיחק עם "הפועל" ירושלים בגמר גביע המדינה מול "הכח מכבי" רמת-גן. יהודה שהיה באותו זמן פצוע בכף ידו קיבל טיפול רפואי כמה דקות לפני תחילת המשחק. "הפועל" ירושלים ניצחה וזכתה לראשונה בתולדותיה בגביע המדינה. יהודה נבחר לשחקן המצטיין במשחק זה.

באוגוסט 1963 התגייס יהודה לצה"ל, ושירת בחיל-האוויר. הוא השתלם בכמה קורסים כמכונאי מטוסי סילון, וביוני 1966 עלה לדרגת רב"ט. מלבד שירותו כמכונאי מטוסים, עסק יהודה גם בהדרכת ספורט בחיל-האוויר. הוא השתתף במשחקי כדורגל בנבחרת חיל-האוויר וזכה להערכה רבה על משחקו.

אחרי שהשתחרר מהצבא הסדיר, מילא יהודה בשירות המילואים תפקיד של קשר בחיל-השריון. הוא זכה לעיטור על חלקו במלחמת ששת הימים. בחייו האזרחיים עבד יהודה כמפעיל מחשבים. הוא התחתן, הקים את ביתו בירושלים, ובה נולדו ילדיו.

המשפחה מספרת על יהודה

יהודה נולד באורן אלג'יריה ובגיל שלוש עלה עם משפחתו ארצה. הם התגוררו בבאר שבע במעברות אז עברו ללוד לשכונת הרכבת. רוב ילדותו גדל בלוד. למד בבית הספר היסודי בעיר, ובתיכון בבית הספר אורט במגמת באלקטרוניקה.

יהודה אהב מאוד ספורט, לשחק טניס והענף האהוב עליו היה כדורגל ועם הזמן הפך לשוער מוערך ומוצלח.

הוא אהב לרקוד ריקודי עם, לצאת לטיולי טבע, צלילה ושחייה.

יהודה היה אדם צנוע, ישר, אהב להושיט יד ולעזור לזולת, היה אוהב להתלבש עם דגש על אסתטיקה.

אהב להאזין למוסיקה ישראלית ולרדיו ירושלים וגלגל"צ.

בשנת 1970 זכה לנסוע לאירוע אליפות העולם בכדורגל במקסיקו עם נבחרת ישראל.

בכל שנה בקיץ נסע עם קבוצה למחנה אימונים במדינות שונות ביניהן גרמניה, אנגליה, ספרד, צרפת והולנד. יהודה אהב לשבת עם החבר'ה, לשוחח ולצחוק על חוויות שעברו וביום החופשי אהב לטייל במדינה בה ביקר ולעשות קניות.

בשנת 1972 נישא לאשתו אתי, שהייתה עולה חדשה, הם הכירו דרך חברה משותפת. כשעמדו להתחתן יהודה היה צריך לנסוע למקסיקו עם נבחרת ישראל אך בשל החתונה לא נסע. יהודה היה נוסע עם משפחתו לארצות הברית, בגלל שאשתו הייתה אזרחית המדינה. יהודה ומשפחתו גרו בבית הכרם ונולדו להם שלושה ילדים.

האירוע שהשפיע על הקריירה שלו היה העלייה מהפועל לוד ליגת א', להפועל ירושלים בליגת העל.

בשנת 1973 הפועל ירושלים זכתה לראשונה בגביע המדינה.

בשנים 1983 עד 1984 יהודה ומריו זחוביצקי ז"ל פתחו עסק משותף בבית הכרם בירושלים "סמי בורקס". שניהם התחרו על אפודת השוער הראשון של הפועל, הם היו שוערים באותה הקבוצה וחברים טובים מחוץ למגרש והצליחו להקים עסק מצליח שמשך מעריצים ולא מעט מעריצות..

יהודה שירת במילואים בחיל השריון. במלחמת יום הכיפורים, כשעוד היו נשואים טריים ואשתו הייתה עולה חדשה בקושי דוברת עברית, גויס למילואים ובמשך שבעה חודשים לא ידעו מה עלה בגורלו. היו שמועות על מותו, וברגע שבו דפקו על דלת ביתם, אתי אשתו ציפתה לגרוע מכל, ולתדהמתה יהודה הופיע בדלת.

במלחמת לבנון הראשונה, שלום הגליל, גויס למילואים וילדיו היו מחכים ומצפים לבואו על הגדר ליד ביתם וכשהיה חוזר הביתה היה מפנק אותם עם חבילות שוקולד מהשק"ם.

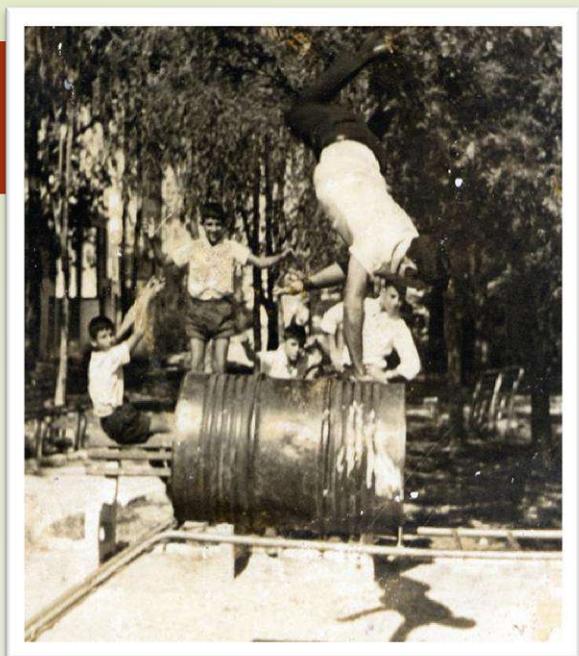
ארבעים יום לפני מותו, לאחר שניצל ממתען צד, סיפרו על יהודה שהתנהג מוזר, נפרד מכולם, כאילו הרגיש שמהו רע הולך לקרות.

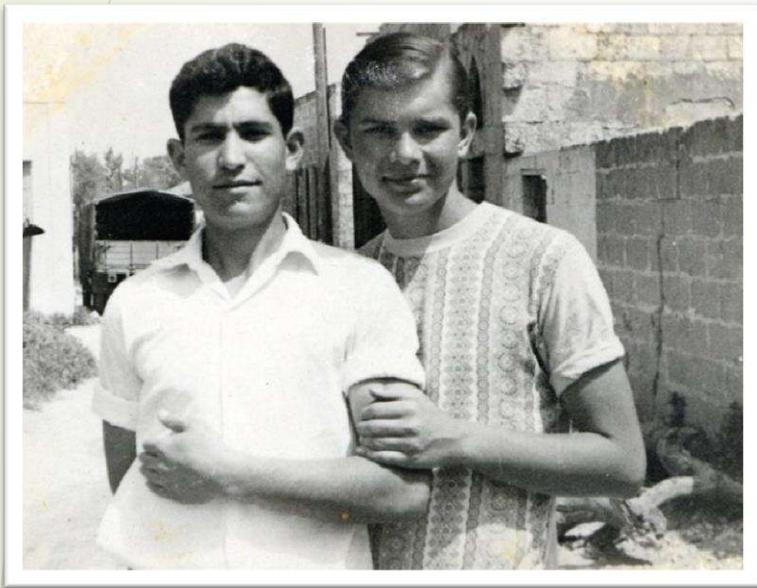
לקראת סוף המלחמה, שבוע לפני סופה, יהודה החליף חבר שרצה לצאת שבת הביתה, יצא לפעולה ונהרג כשעלה על מוקש. בן 40 במותו.

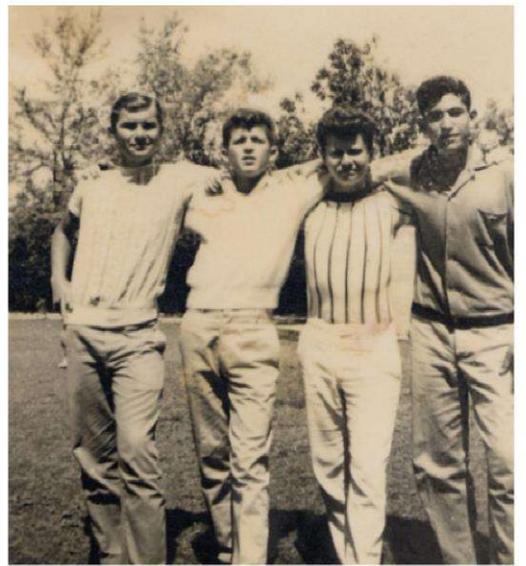
כשאסתר תובל מספרת על בעלה, היא מונה את השושלת שהקים, שלושה ילדים וחמישה נכדים. בנו של איל, דביר יהודה, נקרא על שמו, וכבר בגיל צעיר הבחינו בתכונות של כדורגלן אצלו.

חברים ומשפחה מספרים שהיה אדם מיוחד, רגיש וצנוע עם לב זהב, שאהב לחיות, אהב לעזור לאנשים, משכין שלום ומסור לעבודתו במחלקת המחשבים בעיריית ירושלים. בעל ואבא אוהב, שהקדיש את זמנו בין האימונים והמילואים למשפחתו, היה מנהיג, לויאלי ורציני, כשניסו לשכנע אותו להתחמק ממילואים פטר אותם בהינף יד וענה את תשובתו הקבועה: "אם לא אלק, מי ילק".

תמונות מהילדות

חיל האוויר

חיל האוויר הישראלי, או בשמו הרשמי "זרוע האוויר והחלל", הוא הזרוע האווירית של צבא הגנה לישראל. חיל האוויר הישראלי הוא מרכיב עיקרי בעוצמתו של צה"ל, והוא נחשב לחזק ביותר במזרח התיכון, ולאחד מחילות האוויר הטובים והמתקדמים ביותר בעולם. בראש זרוע האוויר עומד קצין בדרגת אלוף. מפקדו הנוכחי של החיל הוא אלוף עמיקם נורקין.

מכונאי מטוסים

רונדל חיל האוויר הישראלי, מגן דוד כחול מלא, על רקע עיגול לבן

סמל חיל האוויר

חיל השריון

חיל השריון הישראלי (בראשי תיבות: חש"ן) הוא החיל המתמרון העיקרי בזרוע היבשה של צבא הגנה לישראל והוא מבין חילות השריון הגדולים בעולם, חיל השריון מבסס את עיקר כוחו על טנקי מערכה.

צבעה של כומתת החיל הוא שחור וצבעי הדגל של חיל השריון הם ירוק ושחור. בסמל החייל, הקבוע על הכומתות, מופיע טנק קרומוול - מדגמי הטנקים שמהם הורכב החיל בראשית דרכו. סיסמתו של החיל היא "האדם שבטנק ינצח".

חיל השריון הוא החיל המכריע בזרוע היבשה אשר מבסס את המחץ שלו על שילוב של ניידות, עמידות וכוח אש. החיל מפעיל בעיקר טנקי מערכה אך גם יחידות פלס"ר, פלמ"ס וחרמ"ש ניידות.

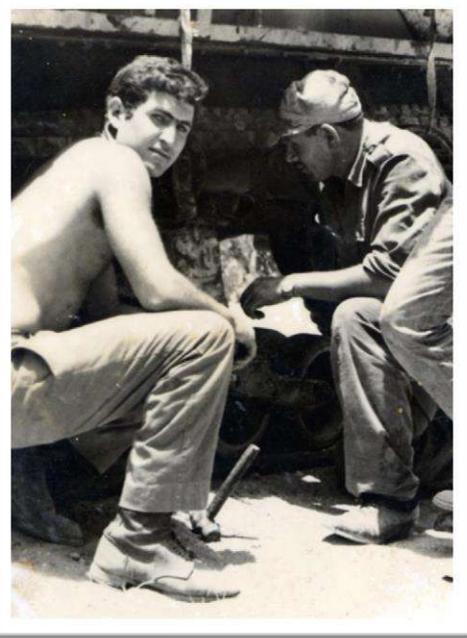
במלחמות תפקיד חיל השריון הוא כפול. מצד אחד להוביל את הכוחות המסתערים בקו הראשון ולטהר את השטח מכוחות אויב, ומהצד השני לבלום את כוחות השריון של האויב ולהשמיד את הטנקים שלו.

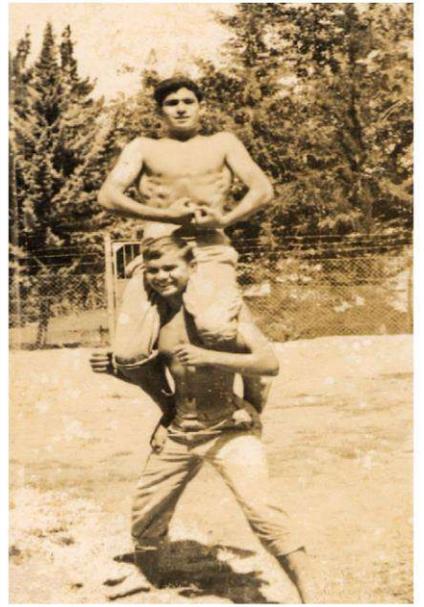
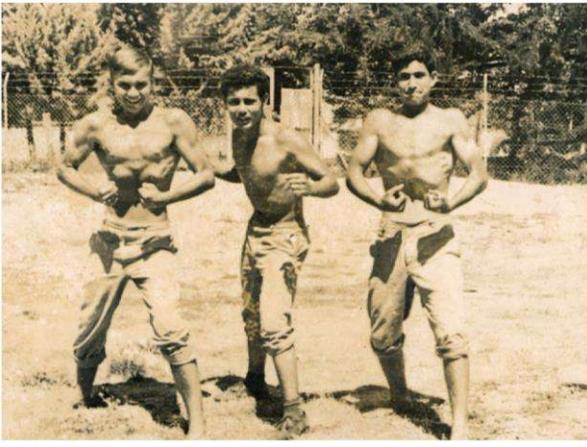
בימי שלום, מספק חיל השריון גיבוי לחיל הרגלים בעת ביצוע משימות ביטחון שוטף, כאשר הטנקים משמשים בגדר "מוצב נייד" המהווה מכפיל כוח לכוחות הבט"ש.

סמל הכומתה, תג ודגל חיל השריון:

תמונות מהשירות הצבאי

אתי ויהודה נישאים מאי 1972, ניו ג'רזי

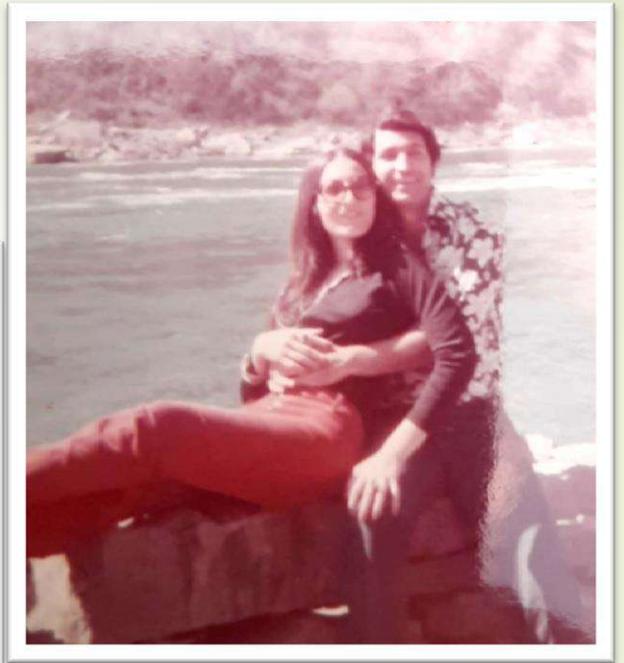
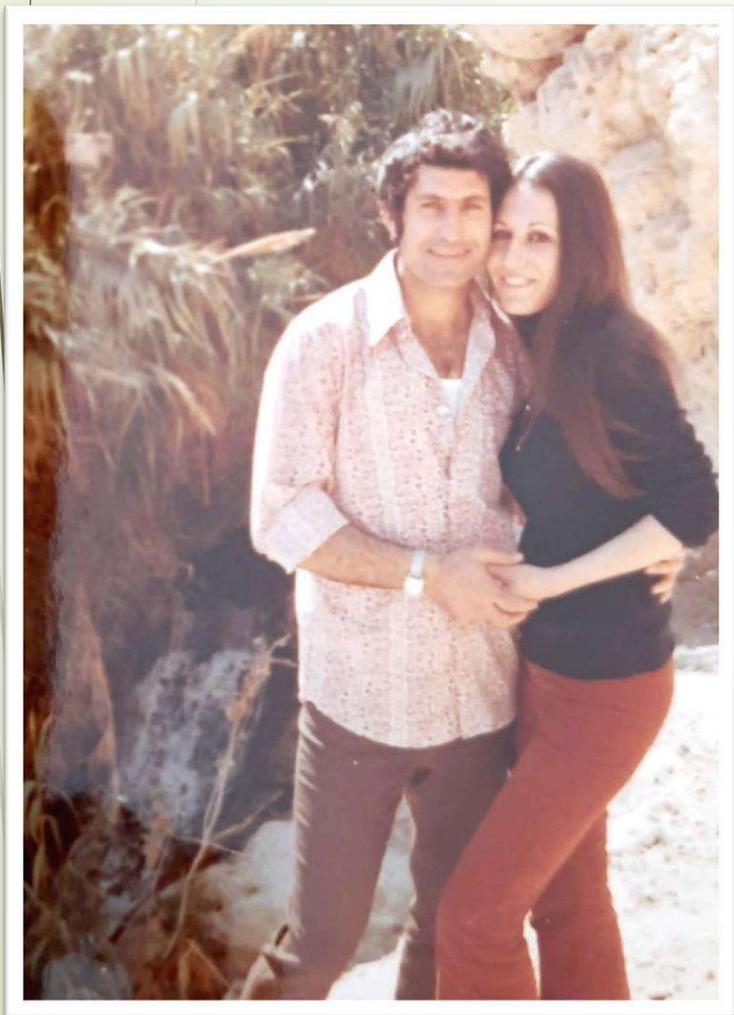
בעזה ש"ת
 ערך ישמעל בערי יהודה ובחוצות ירושלים
למזל טוב
 קול שישון קול חזן
 וקול שמחה וקול כלה
 בלב מלא שמחה ותודה לה'
 מוזכבים אנו בזה להזמין את כבודכם
 להשתתף בשמחת כלולות בנינו היקרים
 הבחור החזן עבל הגלה הבתולה
יהודה נ' אסתר תח' אסתר תח'
 שנתקיים א"ה בשעה טובה ומוצלחת
 ביום שני פרשת נשא, ט' סיון, תשל"ב
 בשנת ששית לאיחוד ירושלים
 בשעה שש וחצי בערב
 באולם פרקסייד פלזה
 ברונקס, נ.י.
 תרצות ה' בשמחתכם נשיב לכם כגמולכם הטוב
 אבי החזן הורי הכלה
 יהושע טובל מאיר מלכא ורעייתו

עם האבא יהושע

ירח דבש

שירות מילואים באוקטובר 1973

נובמבר 1973

תובל בשער !

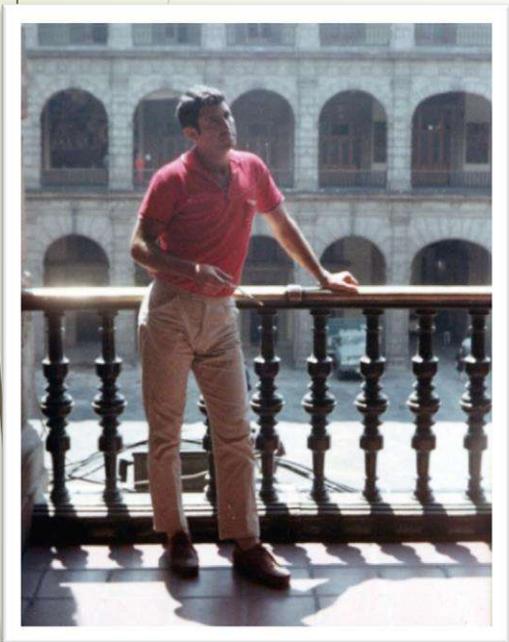
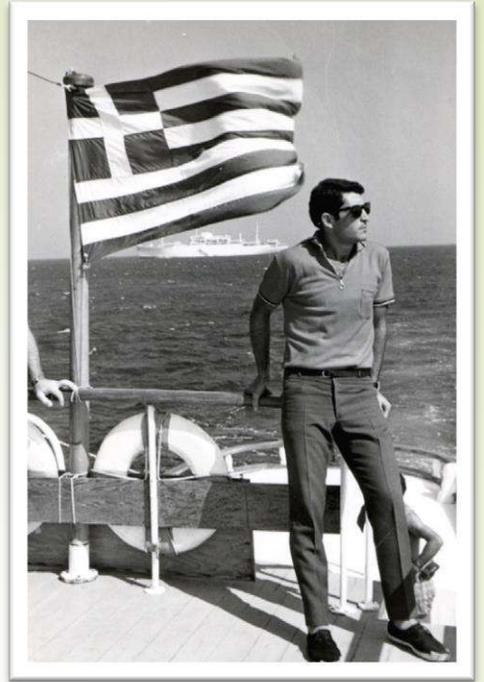
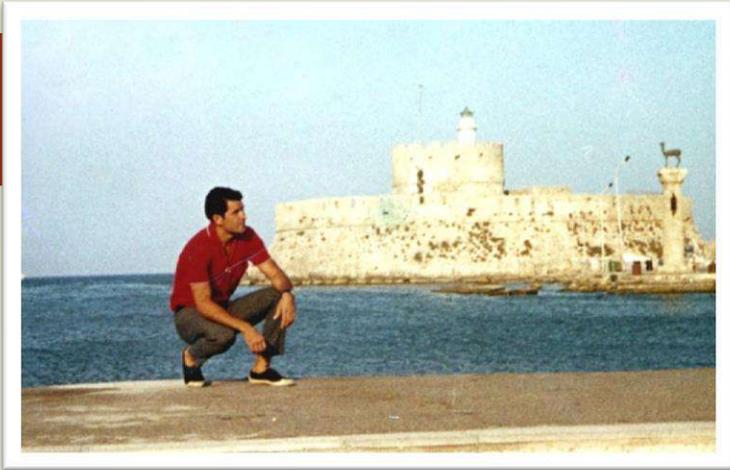

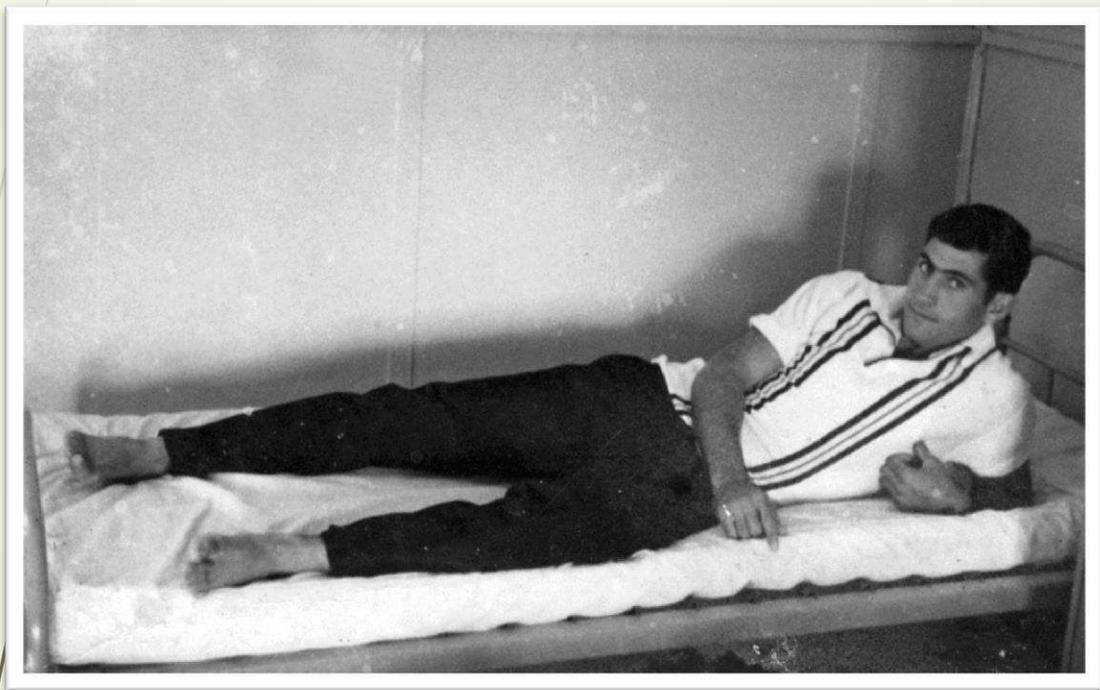
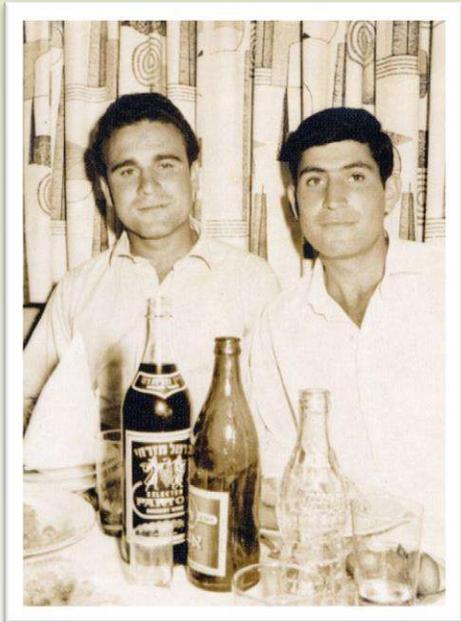
קשה, לוחות מי הוא החייל המזוקן העומד על משמר-
תו. בכל אופן אם לא זיהיתם, זהו יהודה תובל שוער
הפועל ירושלים, שלמנו מלחמת יום הכיפורים לא נראה
בשדה הכדורגל, שכן אי-אפשר לשמור בעת ובעונה אחת הן
על שערי החזית והן על שער קבוצתו. תובל, שהוא כל
כך חיוני, כדי להגן על שער הפועל ירושלים, מועדף להגנה
במישור היוני יותר. באמצע השבוע החולף קפץ תובל לחופ-
שה קצרה, הצליח „להריח“ את קטמון, כשהספיק להשת-
תף באימון אחד, ולמחרת חזר ליחידתו, כאשר חבריו
הביעו תקווה, לשובו הקרוב ולימים נורמליים יותר כדי
לשוב ולהגן על שער קבוצתו תירושלמית

ינואר 1974

מטיווליו בעולם

יהודה וילדיו

עם התאומים אייל וליאת

עם מיכל

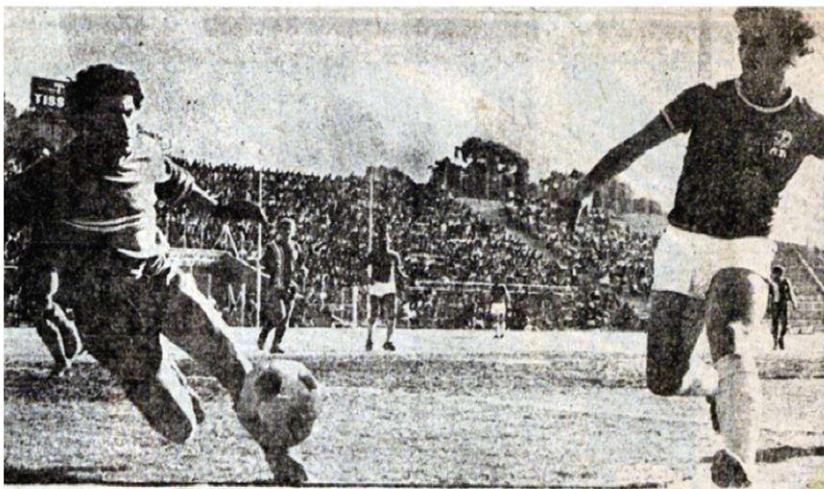

קצת מהעיתונות

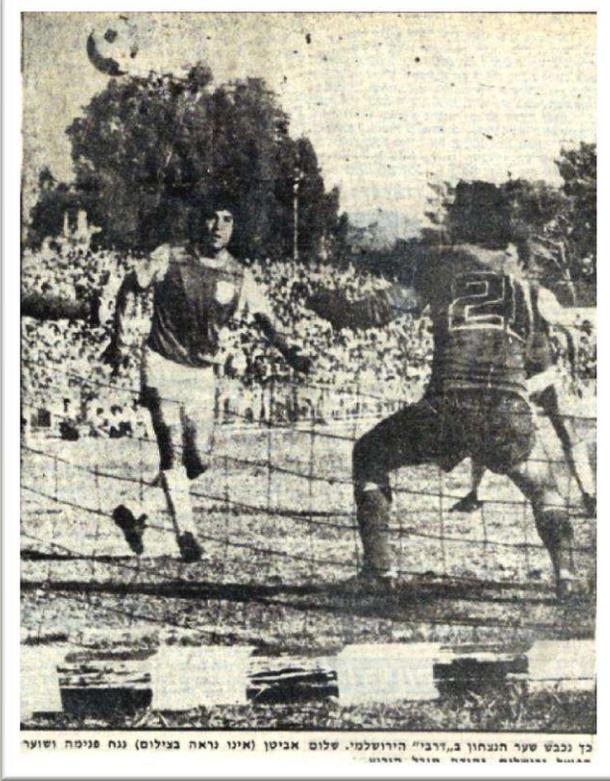

ער הפועל ירושלים, יהודה טובל, הודף בקצות-אצבעותיו, שמונה דקות מן הסיום, כדור מבניטתו של חלוץ הפועל ת"ו זה זליקובסקי (שני משמאל), משמאל נופל אל הקרקע הירושלמי נחום תאי-שמע ורביעי משמאל חש לעזרת טובל הבן

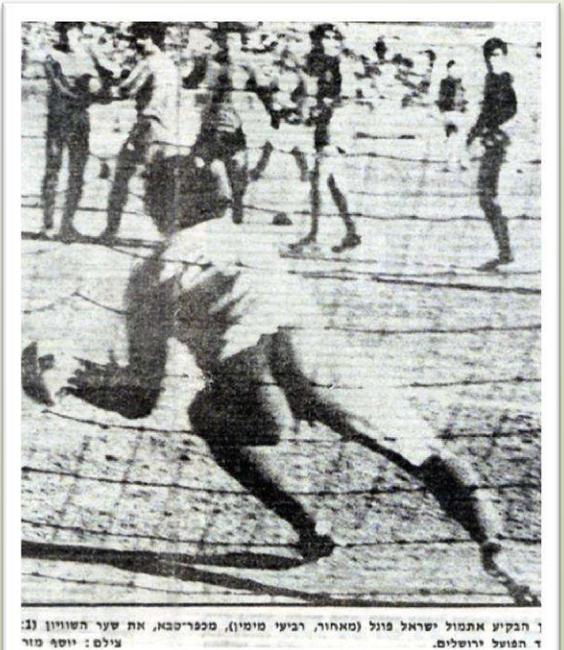

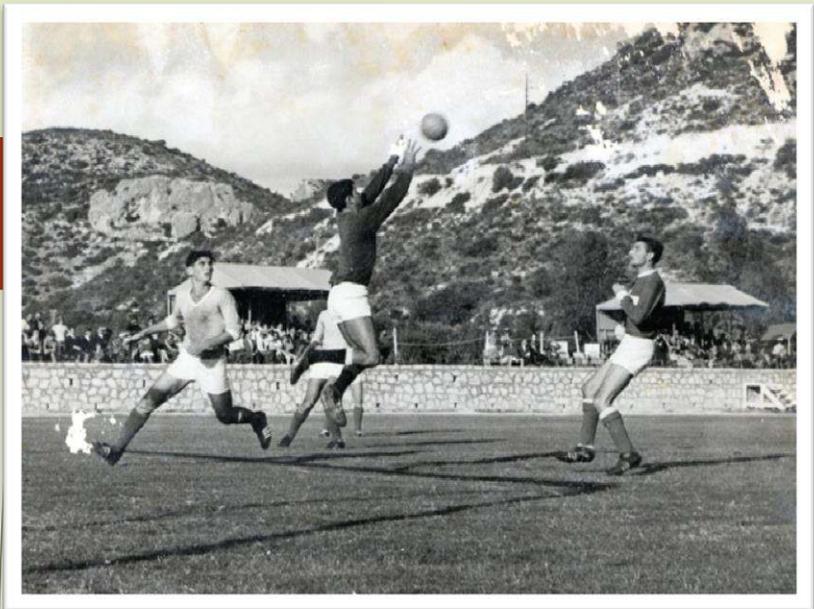
וינגבוים במריצה אופיינית, אבל מחטיא מול שוער הפועל ירושלים טובל (תצלום: קנמר)

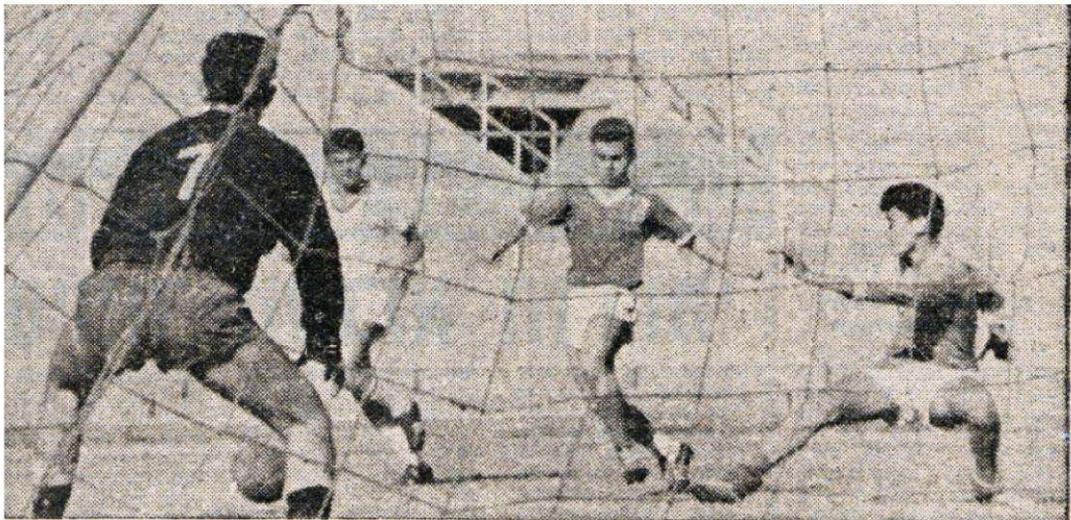

כך נכבש שער הנחמד ב"דרבי" הירושלמי. שלום אביטן (אינו נראה בצילום) נגח שליטה ושוער
הגנת הירושלים יצאמה מול אהודי

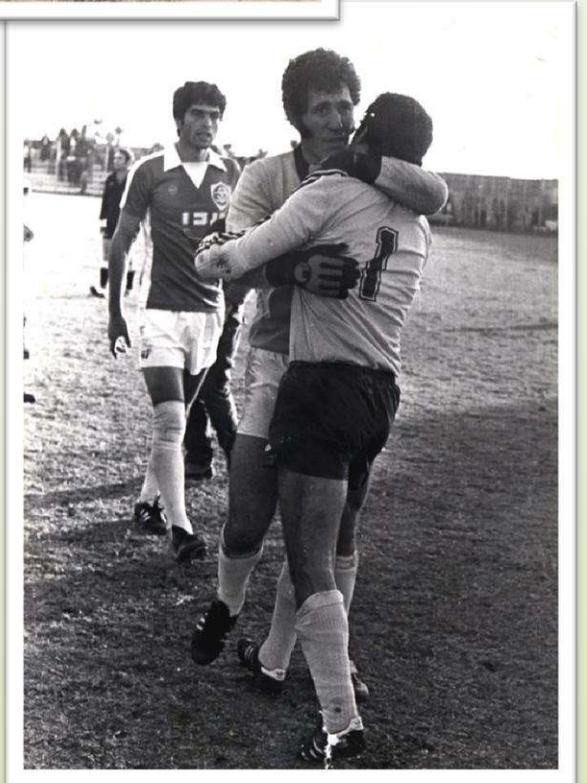
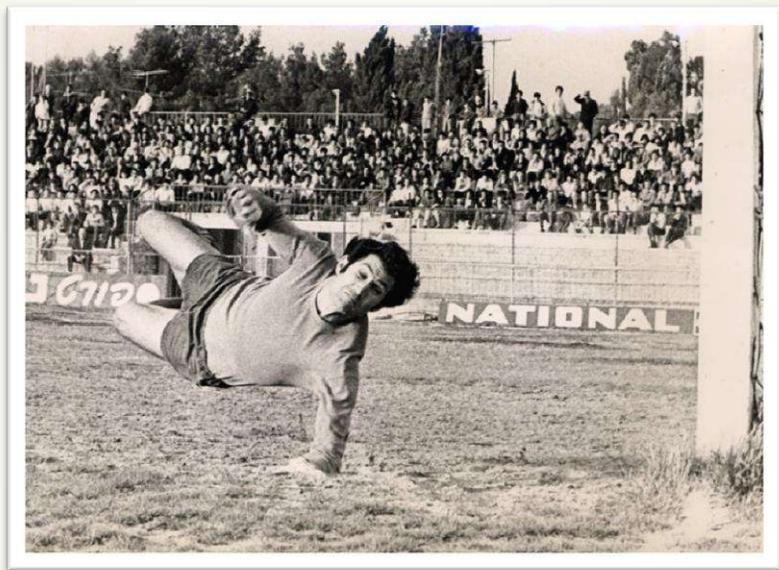

יציעי איצטדיון „בלומפילד“ ביפו ריקים. השעה 9 בבוקר בשבת החולפת ורק כמה עשרות צופים באו לחזות במשחק הליגה לנוער בו ניצחה קבוצת הפועל תל-אביב את הפועל לוד בשיעור 1:0.

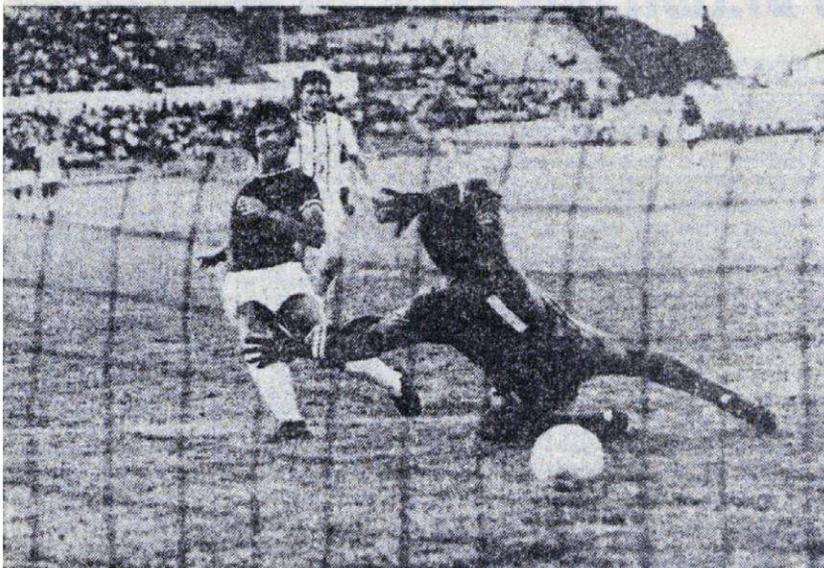
Jans Walitza machte seinem Namen als Torjäger alle Ehre. Bereits nach fünf Minuten erzielte er gegen Hapoel Jerusalem die 1:0-Führung, die unser Bild festhält.
RN-Bild: Jans

התואר שנייה המיוני לוי, שדחלית את חזית אפרים המצוי. מפלל אחת מוהתכסות הנפל של המועל ר"ב (1:1)

גמר הגביע - בעין המצלמה

יער הנצחון: יהושע פיינגבוים (משמאל) היה בזמן (דקה 40) ובמקום הנכון כדי למשיך את מסירתו של הקיצוני זליקובסקי ולהכניע את שוער ירושלים. יהודה חובל...

וערים לעת צרה: תובל (מימין) ופוזנסקי

הכנס עומנו והשוטף תובל (משמאל) מולמים התקפה של
 לנו מוסק שהמקום את שער היתרון לבית/י בדרום הירושלמי
 מנתנה. (צילום: עוזי קרן)

תובל לא נבהל

הדקה ה-40 בבלומפילד: שייץ פייגנבוים בועט מהנקודה הלכנה ויהודה תובל הוג

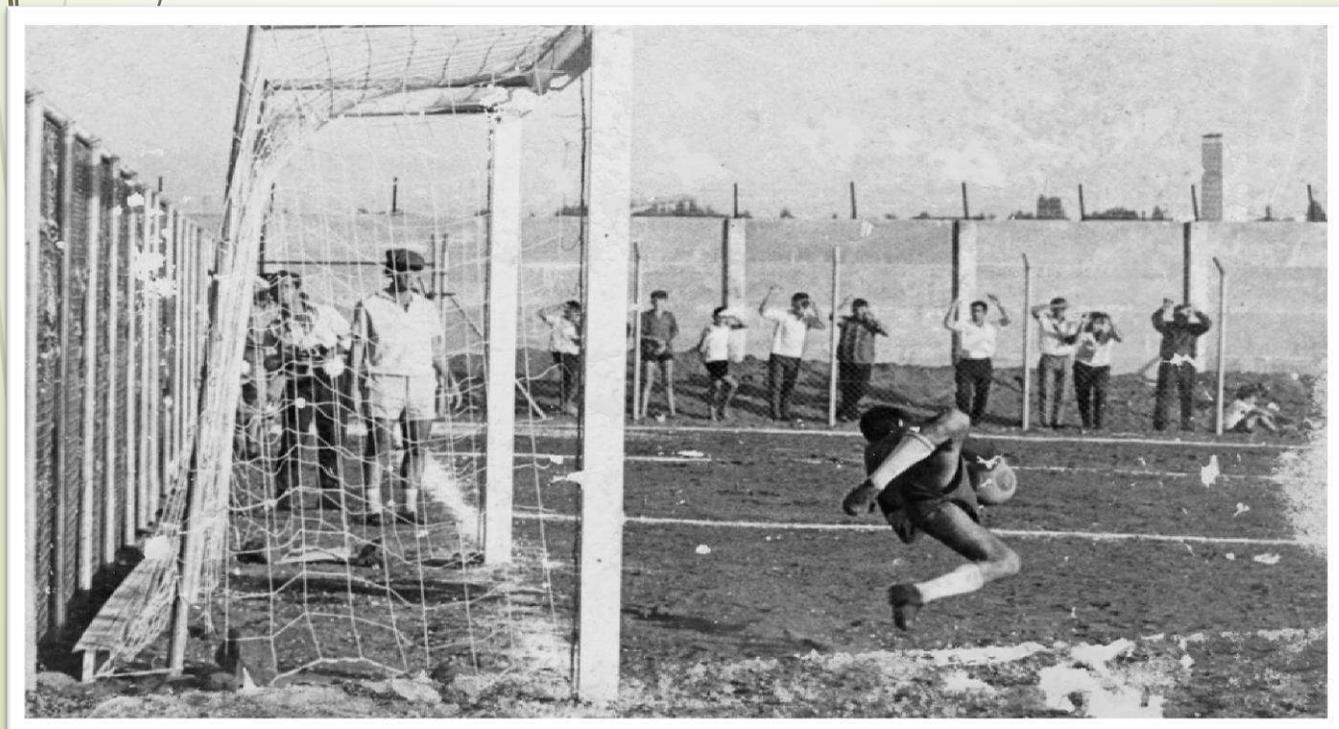

אליפות צה"ל 1964

נוער הפועל לוד

אליפות קפריסין 1965

מופלג, שוער הירושלמי, הר
 השחקן המבטיח ממשחק והגם
 על גביע היימאנטייל. במהלך
 כראו השוער באחד מוינדקי
 הירושלמי הרבים שלו. אולם זה
 שוער הישגות השגור על הסמו
 מינימואלי בלמדו — ומשוער
 גביע גם ה"מינימום" אינו מוס
 פוק לטעמינו...

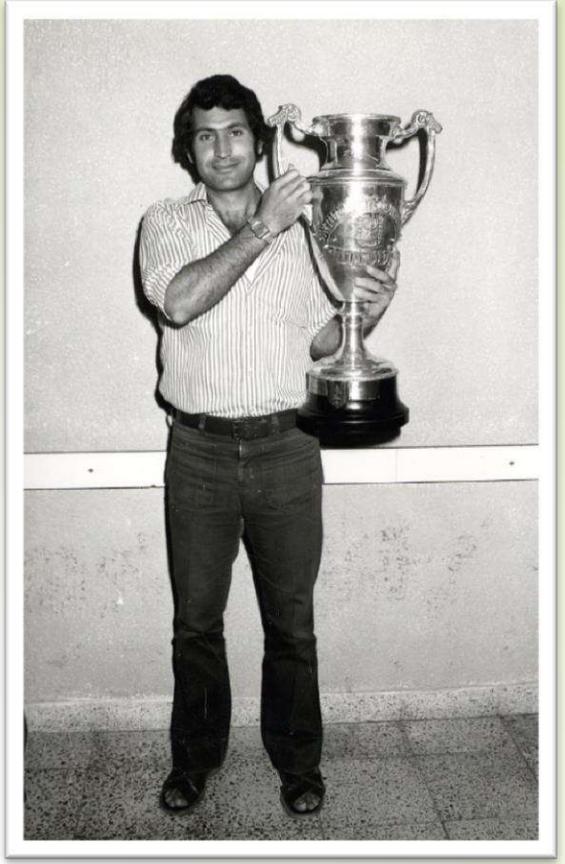

נובל, שוער הפועל ירושלים, הקדים את אלי חגי
 מבית"ר ירושלים ואיגרה את הכדור

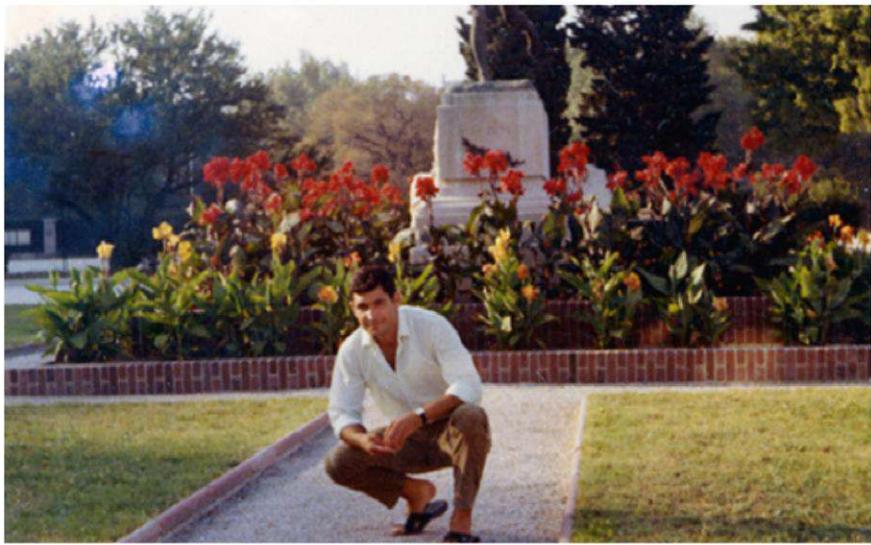
יהודה תובל עם גביע המדינה, ומשמאל עם בן רימוז'

אבלו של שוער

נראה שהשנים לא מקרות את תחושת הכאב לאחר ספינת שער, ובמיוחד בדרכי יהודה תובל בן ה'73. נראה כאן

אחיות שוערים בירושלים — יהודה תובל (מימין) וגבי פוננסקי

בקטמון ישנם שני שוערים טובים

זוהי דעתו של אחד מהשניים, יהודה תובל, שבגיל 12 עדיין ממשיך להתייצב בין קורות הפועל ירושלים אומר: אילו היה להחזיר את הגלגל אחורה היית מעדיף להיות חלוץ?

התובל ככל הנראה — אומר פוננסקי, שגם הוא שוער טוב. הוא נשאל על כך שיש לו שני שוערים טובים, האם הוא מעדיף להיות חלוץ? הוא עונה: "אולי כן, אבל אני מעדיף להיות שוער".

הוא מוסיף: "אולי כן, אבל אני מעדיף להיות שוער". הוא מוסיף: "אולי כן, אבל אני מעדיף להיות שוער".

הוא מוסיף: "אולי כן, אבל אני מעדיף להיות שוער". הוא מוסיף: "אולי כן, אבל אני מעדיף להיות שוער".

נבחרת הכדוריד ל"עידן בייליק"

הנבחרת הכדוריד ל"עידן בייליק" תהיה מורכבת מ-12 שחקנים. המאמן הוא...

הנבחרת הכדוריד ל"עידן בייליק" תהיה מורכבת מ-12 שחקנים. המאמן הוא...

הנבחרת הכדוריד ל"עידן בייליק" תהיה מורכבת מ-12 שחקנים. המאמן הוא...

נא: הורח

קדימה הפועל!

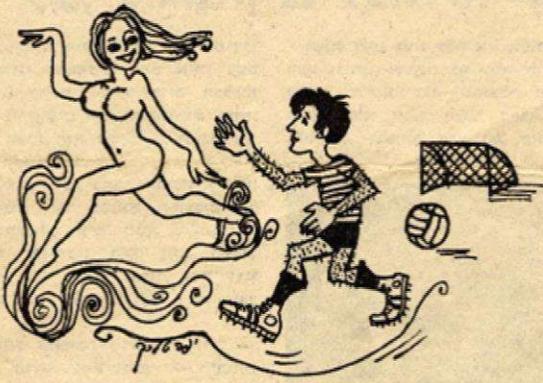
פיליטון מאת משה אלון

אין להוציא מכלל אפשרות כי הסטרא אחרא שמה ידה על "הפועל" ירושלים, ומאז הולך הכל עם החמאה למטה. למה נראים שחקני "הפועל" על המגרש כסטאטיסטים? למה לפתע משותק מרילי, נצמד לקרקע תורג'מן, נדבק לאדמה כמו בדבק פלאסטי הוד והסטאר בן-רימוז' מתעופף אחורנית במקום קדימה?

למה? מפני שהסטרא אחרא שמה יד על "הפועל", איך? ככה! היא מתחפשת בדמות של נערה ערטילאית יפהפיה ומתחילה בשעת המשחק לסנוור את עיניהם של השחקנים. אז במקום לרוץ אחרי הכדור, רצים הם אחרי הסטרא אחרא בדמותה של הנערה המעורטלת. הם רצים והיא רצה. היא שמה אותם ללעג. אין ביכולתם להשיגה. כי היא רוח והם מהלכים על שתיים.

עכשו אתם מבינים למה בן-רימוז' רץ אחורה במקום קדימה? הוא רודף אחרי המעורטלת ולהשיגה — אבדאן לא יוכל!

וטובל השוער רואה כל הזמן לפני עיניו רק את שדיה המעוגגים של המעורטלת, וזה משגע אותו. למה את בורחת ממני? בואי, בואי אלי ואמששך. מן הוון להוון חודר הכדור לרשת וטובול נדהם לחלוטין...

סינגל הוא המוח והלב של הקבוצה. תמיד מתפלאים הצופים למראה מסירותו המדוייקות, חלוקת הכדורים לאגפים ולמרכז. מעריצים את שלוות נפשו ואת תבונתו כי רבו, והנה, זה כמה שבועות, החלו הצופים לחוש בשינוי מהותי שחל בסינגל. הוא מסתובב סביבו, פעם מימין לשמאל ופעם משמאל לימין, ומחפש משהו נעלם. מה הוא הנעלם? כלי-הזמן היא מופיעה לפניו, פעם מתקרבת קרבה יתרה ולפתע נעלמת, פעם באה ביה אפרת והולמת אותו לנמרי. ושערה — וא בא יי! גינני! מה אורלתי, גינני! סופר-גינני. וכל מה שמסביב — עין לא תשוורנו.

אז לאחר כל אלה אפשר לשחק כדורגל? ישבו חברי המזכירות, הנהלת הסקציה ומנהלה, הגזבר המבטיח וה-מזכיר הנועז, ישבו על המדוכה וחשבו וחשבו איך לקדם את פני הרעה? מה לעשות? להפסיד לחולון, שרק אתמול עלתה לליגה הלאומית הפסד כזה? הלא זה לא ייתכן! בושח וחרפה!

אמר ר' יהושע בן גמלא: את המעורטלת אפשר לגרש רק באמצעים לא קונבנציונאליים. הבה נלך לר' אורי גלר. אמרו: קנינו. אמר הגזבר: וכסף מניין ימצא? אמר הקלעי: משולם ישלם.

מהעיתונות בעולם

'IF ONLY I COULD get my other leg back, I'd be out of here fast,' is what Jerusalem Hapoel's Leon Azulai seems to be saying in this goal-mouth scrimmage at Bloomfield yesterday. Goalie Yehuda Tuval punches away a Tel Aviv Hapoel attack led by bearded Rifat Turk. The game ended without goals. (Millman)

soir à 20 h 30 stade Léo-Lagrange

Hapoel de Jérusalem, test sérieux pour le Racing-Club franc-comtois

BESANCON.— Pour les footballeurs du RCFC les choses sérieuses débiteront le 13 août avec le déplacement à Arles pour l'ouverture du championnat de division II. Il ne reste donc guère de temps à Gérard Coinçon pour trouver son équipe type et, de ce fait, le match de ce soir sera d'une grande importance. Décevants à Mulhouse, les Bisontins ont eu une belle réaction contre Gueugnon, l'une des meilleures formations du championnat la saison passée. Ce soir à 20 h 30, au stade Léo-Lagrange, ce sera

un autre adversaire de taille qui permettra de juger les possibilités actuelles des joueurs du RCFC.

Les visiteurs de ce soir ont, en effet, de sérieuses références. « Hapoel » Jérusalem est l'une des meilleures formations d'Israël. Elle a participé à tous les championnats de son pays depuis 1955 et en 1973 elle a remporté la coupe d'Israël.

Dans ses rangs, on trouve plusieurs internationaux comme Ali Ottman, Tachma

Nahum et Banéchi Arie. L'ensemble est, paraît-il, très solide et le public ne devrait pas être déçu. En effet, le RCFC aura à cœur de plaire aux spectateurs.

Gérard Coinçon mettra sur pied la meilleure équipe possible compte tenu des indisponibilités de Liégeon et de Sengel.

Traore, rentré de vacances tiendra sa place à l'aile droite, Bruder sera présent au centre de la défense et Vizcaino voudra s'affirmer dans les buts.

Bedouet, par contre, est in-

certain tout comme Sanchez. Ces deux joueurs ont été touchés lors du match contre Gueugnon mais avec des soins énergiques, ils seront peut-être « bons pour le service ».

Dans ce cas, l'équipe du RCFC serait la suivante : Vizcaino (1), Gazzola (2), Bagnoi (3), Bruder (4), Raymond (5), Masson (6), Traore (7), Dralet (8), Sanchez (9), M'Body-Gran (10), Bedouet (11). Remplaçants : Oliveira et Pauline.

En lever de rideau à 18 h 30, l'équipe du centre de formation du RCFC sera opposée à

celle de l'AS Ornans.

V. H.

● bourse des matches

- ASM BELFORT — Championnat de France (division 3) cherche match à domicile pour le mercredi 10 ou jeudi 11 août à 18 h au stade Etienne-Mattler à Belfort.
- US LA ROCHERE (2e division) recherche équipe pour tournoi à onze le 23 août 1977. Tél. 77 à Passavant.

L'équipe de HAPOEL de Jérusalem semble très solide avec notamment trois internationaux. Le RCFC aura à cœur de se surpasser devant un tel adversaire

(D. R.)

Plateau relevé dimanche au motocross de Marnay

MARNAY.— Le Foyer des jeunes organise ce dimanche sur le terrain de la Chaux un motocross national qui réunira les meilleurs spécialistes nationaux.

En 125 cm³, Chanut actuellement en tête du championnat de Franche-Comté devra se tenir sur ses gardes face aux Ramel, Doenlien et autre Pilot. N'oublions pas le coureur local Detot ex-champion de Franche-Comté qui aura à cœur de se surpasser.

En 250 cm³, la lutte s'annonce ouverte et bon nombre de coureurs peuvent prétendre à la victoire. Parmi ceux-ci on peut citer : Louis (Yamaha), Richert (KTM), Glaus (KTM), Moulleux (Bultaco) et Fierobe actuellement premier du championnat de Franche-Comté.

La catégorie des 500 cm³ sera évidemment l'épreuve reine de

cette réunion. Une dizaine de coureurs partiront favoris et tous possèdent des qualités suffisantes pour s'imposer.

Simeray, qualifié aux championnats de France 500 cm³; Chantelot, vainqueur d'une dizaine de courses cette saison; Lallier, champion de France Police-Armée; Correia, champion de Franche-Comté 250 cm³ en 1976 et Marc Erbland 3e au championnat de France 1975. La course s'annonce passionnante, signalons que les essais auront lieu à 9 h 30, les éliminatoires se disputeront dans la matinée et le départ donné à 13 h 30. Le comité et les jeunes du Foyer, qui n'ont guère ménagé leur peine, espèrent un public nombreux pour une course dont le succès va croissant au fil des années.

במלחמת שלום הגליל שירת יהודה כחייל במילואים.

בי"ט בשבט תשמ"ה (10 בפברואר 1985), ימים אחדים לפני שעמד לסיים את תקופת שירותו, הוא הוצב סמוך למטולה, העמדה הייתה ממוקשת. בהתפוצצות המוקש נהרג יהודה. בן 40 שנה היה במותו.

הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים. יהודה השאיר אחריו רעיה, שתי בנות ובן, ארבעה אחים ואחות. שר הביטחון יצחק רבין כתב עליו: "יהודה היה חייל למופת, ממושמע, בעל כושר גופני גבוה, גאה מאוד, והשתלב יפה בין חבריו".

קצת על המלחמה...

מלחמת לבנון הראשונה (שמה הרשמי בתחילתה: מבצע שלום הגליל) התרחשה ברובה בשטח לבנון, בין ישראל לסוריה ולארגוני טרור פלסטיניים שישבו בלבנון, וביצעו פיגועים בישראל ובמדינות נוספות.

מבצע שלום הגליל החל בט"ו בסיון תשמ"ב, 6 ביוני 1982, והסתיים בי"ב בתשרי תשמ"ג, 29 בספטמבר 1982. לחיילים ששירתו בתקופה זו הוענק אות מערכת שלום הגליל.

על פי ההגדרה הבלתי רשמית והרחבה ביותר, כללה מלחמת לבנון את השלבים הבאים:

שלב הקרבות והלחימה הפעילה (מבצע שלום הגליל):

4–5 ביוני 1982: הסלמה בגבול לבנון, בעקבות ההתנקשות בשגריר ישראל, שלמה ארגוב, בממלכה המאוחדת.

6–11 ביוני 1982: כניסת כוחות קרקעיים של צה"ל ללבנון ולחימה נגד כוחות סוריים ופלסטיניים עד להפסקת אש.

12 ביוני 1982 - סוף אוגוסט 1982: זחילה ולחימה של צה"ל על כביש ביירות-דמשק, כיתור ולחימה בביירות, עד ליציאה מסודרת של כוחות פלסטיניים וסוריים מביירות.

29 בספטמבר 1982: יציאת צה"ל מביירות, וסיום מבצע שלום הגליל באופן רשמי.

נגמ"ש צה"ל בדרום לבנון, יוני 1982

שלב בו כוחות צה"ל שוהים בלבנון:

אוקטובר 1982 - ספטמבר 1983: שהיית ישראל בלבנון עד הנסיגה מהרי השוף.

ספטמבר 1983 - יוני 1985: שהיית ישראל בלבנון על קו האוואלי.

יוני 1985 - מאי 2000: שהיית ישראל ברצועת הביטחון ולחימה בתקופה זו, עד לנסיגה חד-צדדית של ישראל אל הגבול הבינלאומי ב-24 במאי 2000.

המלחמה הביאה להגליית מפקדות אש"ף לתוניס, ולחיסול רוב הכוח הצבאי של הארגונים הפלסטיניים, אולם לא הצליחה להוציא את צבא סוריה מלבנון. בעקבות המלחמה קם הארגון השיעי הקיצוני חיזבאללה, שמילא את החלל שנוצר בדרום לבנון עם יציאת הכוחות הפלסטיניים, ונלחם בכוחות צה"ל שנותרו בדרום לבנון. 654 חיילי צה"ל נהרגו במהלך מבצע שלום הגליל. יעדיה, מהלכיה, מחירה ותוצאותיה של המלחמה לוו בביקורת פנימית קשה.

פינוי הגזרה המערבית באזור צור, כחלק מנסיגת צה"ל מלבנון אל רצועת הביטחון

כוחות צה"ל בלבנון

אוסף הגביעים והמדליות

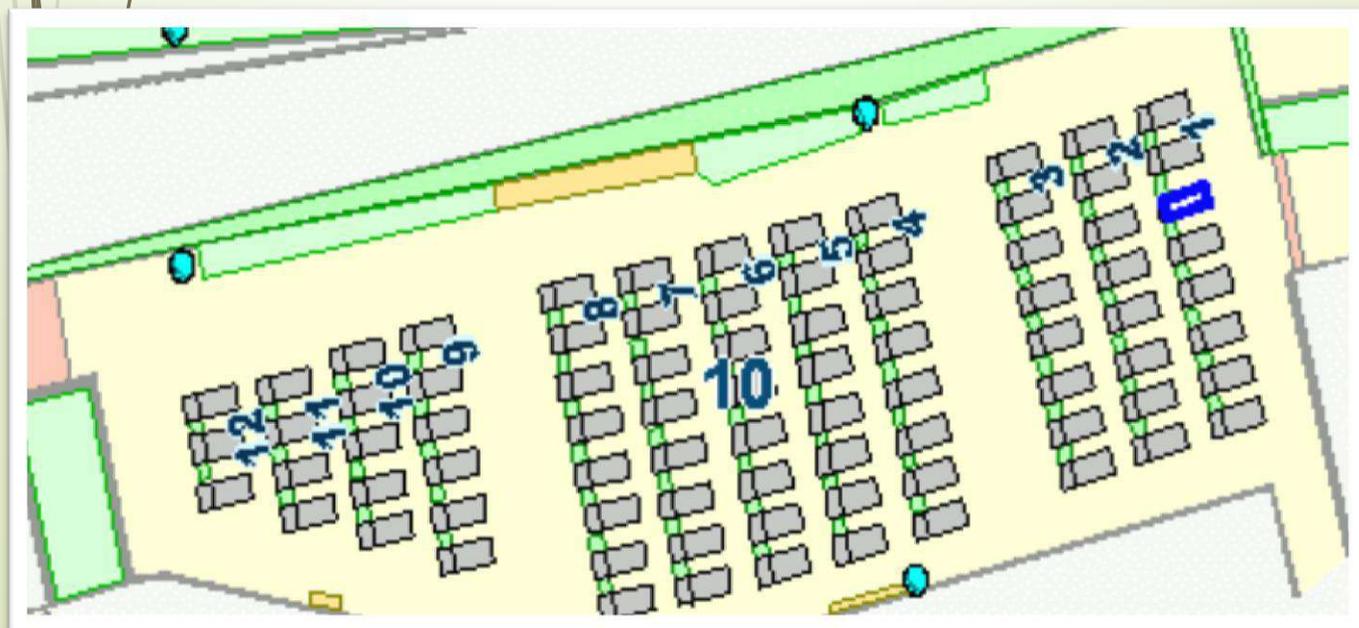
מקום מנוחתו

בית העלמין הצבאי הר הרצל
אזור: ד חלקה: 10 שורה: 1 קבר: 3

מפת החלקה

מפה מפורטת

אנדרטה לזכר הנופלים בני העיר והנופלים בקרבות בעיר במלחמת העצמאות לוד

יד לשריון לטרון

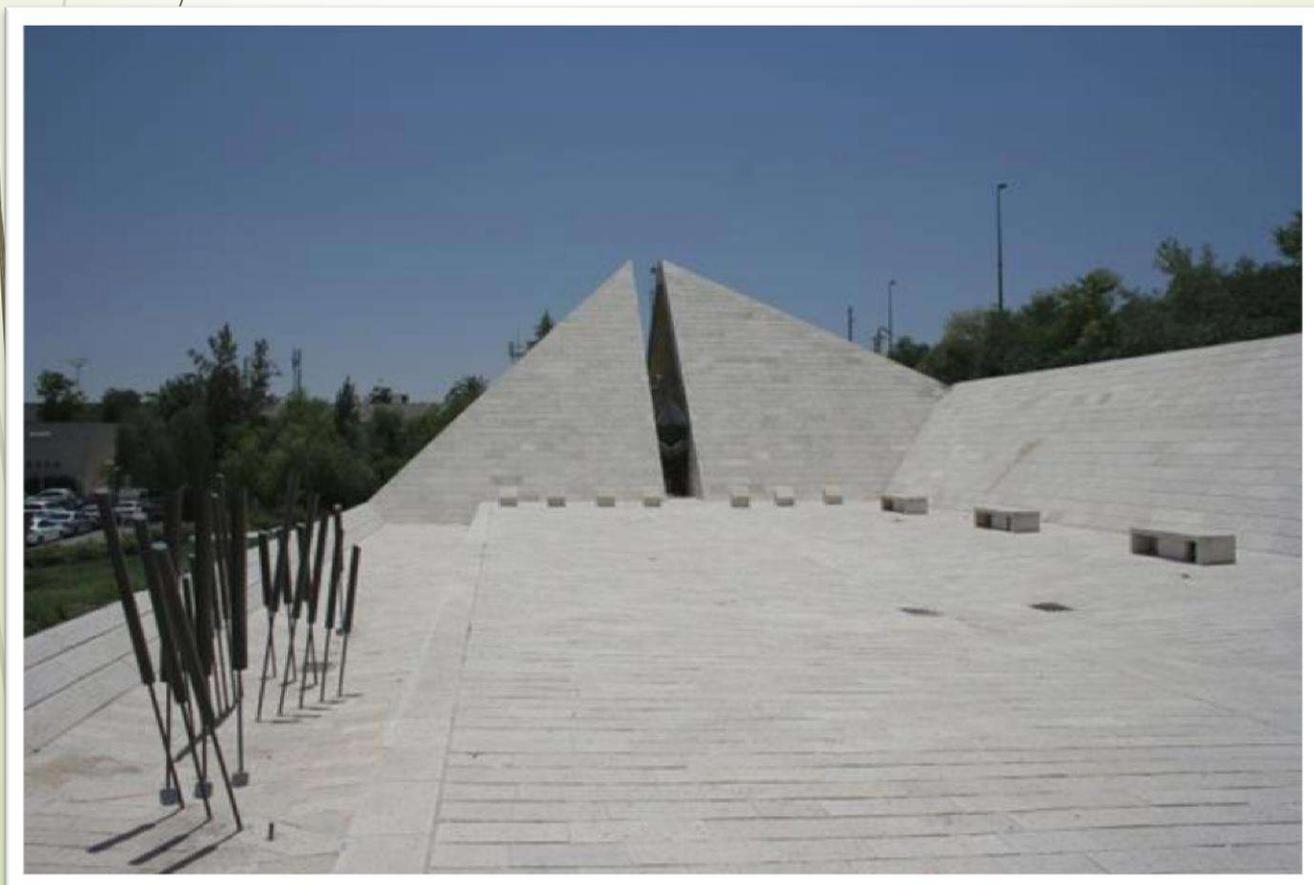
גן הזיכרון ירושלים

לוח זיכרון לנופלים בני בית הכרם ויפה נוף ותלמידי מכללת דוד ילין ירושלים

בית יד לבנים ירושלים

אנדרטה לנופלי פיקוד העורף רמלה

בית איל אשדות יעקב מאוחד

שמו של תובל באנדרטה לחללי חיל השריון בלטרון

פינת המרגוע על שם יהודה

ביער ירושלים

דצמבר 1985

ימק"א, משחק ראשון לזכרו אפריל 1985

ישירא

77

מחזור השלישי

לפי ההחלטות של הוועדה - כבודי - לא יוקנה מיסוי טרנספורטציה נוסף

הידוע הדיו - כמו שיש להודיע - המלכה המלכה

הגם האמסוד כפי שיש להודיע

הודעה על ידי הוועדה

כתבות מהעיתונות ומהאינטרנט לאחר מותו

הודעה על ידי הוועדה

הודעה על ידי הוועדה

הודעה על ידי הוועדה

כתבה שפורסמה ב'זמן ירושלים' החייל המעופף: סיפורו של יהודה תובל

סיפורו של יהודה תובל ז"ל, שוערה של הפועל ירושלים, שהתעקש להמשיך להגיע לשירות מילואים ובסופו של דבר שילם על כך בחייו במלחמת שלום הגליל. "אומץ לבו הביא גביע היסטורי להפועל ירושלים", נזכר חברו רוני דיאון, "והוא זה שהביא למותו"
עידן דוד |

גמר גביע המדינה 1973, אצטדיון בלומפילד. יהודה תובל ז"ל, שוערה של הפועל ירושלים באותם הימים, פצוע בכף ידו וקיים חשש שלא יהיה כשיר למשחק מול הכח ר"ג. יהודה אלשיך ז"ל, המעסה האגדי של הפועל, רוקח קוקטייל מיוחד של תרופות ומזריק אותו הישר לידו של תובל, שאינו מעלה על דעתו לפספס את המשחק.

ארבע דקות מפתיחת המשחק יהודה שהרבני, חלוץ הכח, מוצא עצמו לבד מול תובל. השוער הירושלמי לא מהסס, מזנק היישר לרגליו של החלוץ ומציל שער בטוח. לימים תיחשב ההצלה כאחת הגדולות של הכדורגל הישראלי.

יהודה	תובל	ז"ל.	אומץ	לב	שהביא	למותו
"זהו סיפור 'שלושה יהודה', בגלל שלושת ה'יהודה' שקשורים בו", נזכר רוני דיאון - כתב קול ישראל, היסטוריון ספורט ירושלמי וחברו של תובל, "הכח הייתה מסוג הקבוצות שעולות ליתרון ומסתגרות ופשוט אי אפשר לכבוש מולן. סביר להניח שאם שהרבני היה כובש, האדומים לא היו מצליחים להשוות עד היום. אומץ לבו של תובל הביא גביע היסטורי להפועל ירושלים. זה היה יהודה. אדם אמיץ שמוכן להקריב מעצמו, ולצערי ההקרבה הזו הביאה למותו".						

לוחם

יהודה תובל נולד בעיר אורן שבאלג'יריה. בהיותו בן 3 עלה עם הוריו לארץ. לאחר נחיתתם בישראל עברה המשפחה להתגורר בבאר שבע, בהמשך עברה לתקופה קצרה לאילת ומשם ללוד. את הקריירה המקצוענית החל תובל בהפועל לוד והעלה אותה לליגה הלאומית.

בשל יכולתו הגבוהה הוא היה מועמד לקבל זימון לנבחרת ישראל, אך תובל היה עוף מוזר בנוף הכדורגל הישראלי. בעוד שספורטאים רבים מנסים להתחמק משירות קרבי, אצל תובל אפשרות כזו כלל לא עלתה על הפרק והוא התעקש להתגייס ליחידה קרבית. בשנת 1963 התגייס לצה"ל ושירת בחיל האוויר בין היתר כמכונאי מטוסי סילון.

הוא שיחק בנבחרת חיל האוויר לצד אלי בן רימוז', הכוכב הגדול ביותר של הפועל ירושלים באותם הזמנים. "בסוף שנות השישים נערכה אליפות צה"ל בכדורגל. תובל נתן שם הצגה ובן רימוז' המליץ למאמן הפועל אברהם מנצ'ל להביא אותו לקבוצה",

החייל המעופף: סיפורו של יהודה תובל

סיפורו של יהודה תובל ז"ל, שוערה של הפועל ירושלים, שהתעקש להמשיך להגיע לשירות מילואים ובסופו של דבר שילם על כך בחייו במלחמת שלום הגליל. "אומץ לבו הביא גביע היסטורי להפועל ירושלים", נזכר חברו רוני דיאון, "והוא זה שהביא למותו"

גמר גביע המדינה 1973, אצטדיון בלומפילד. יהודה תובל ז"ל, שוערה של הפועל ירושלים באותם הימים, פצוע בכף ידו וקיים חשש שלא יהיה כשיר למשחק מול הכח ר"ג. יהודה אלשיך ז"ל, המעסה האגדי של הפועל, רוקח קוקטייל מיוחד של תרופות ומזריק אותו הישר לידו של תובל, שאינו מעלה על דעתו לפספס את המשחק.

ארבע דקות מפתיחת המשחק יהודה שהרבני, חלוץ הכח, מוצא עצמו לבד מול תובל. השוער הירושלמי לא מהסס, מזנק היישר לרגליו של החלוץ ומציל שער בטוח. לימים תיחשב ההצלה כאחת הגדולות של הכדורגל הישראלי.

יהודה תובל ז"ל. אומץ לב שהביא למותו

"זהו סיפור 'שלושה יהודה', בגלל שלושת ה'יהודה' שקשורים בו", נזכר רוני דיאון - כתב קול ישראל, היסטוריון ספורט ירושלמי וחברו של תובל, "הכח הייתה מסוג הקבוצות שעולות ליתרון ומסתגרות ופשוט אי אפשר לכבוש מולן. סביר להניח שאם שהרבני היה כובש, האדומים לא היו מצליחים להשוות עד היום. אומץ לבו של תובל הביא גביע היסטורי להפועל ירושלים. זה היה יהודה. אדם אמיץ שמוכן להקריב מעצמו, ולצערי ההקרבה הזו הביאה למותו".

לוחם

יהודה תובל נולד בעיר אורן שבאלג'יריה. בהיותו בן 3 עלה עם הוריו לארץ. לאחר נחיתתם בישראל עברה המשפחה להתגורר בבאר שבע, בהמשך עברה לתקופה קצרה לאילת ומשם ללוד. את הקריירה המקצוענית החל תובל בהפועל לוד והעלה אותה לליגה הלאומית.

בשל יכולתו הגבוהה הוא היה מועמד לקבל זימון לנבחרת ישראל, אך תובל היה עוף מוזר בנוף הכדורגל הישראלי. בעוד שספורטאים רבים מנסים להתחמק משירות קרבי, אצל תובל אפשרות כזו כלל לא עלתה על הפרק והוא התעקש להתגייס ליחידה קרבית. בשנת 1963 התגייס לצה"ל ושירת בחיל האוויר בין היתר כמכונאי מטוסי סילון.

הוא שיחק בנבחרת חיל האוויר לצד אלי בן רימוז', הכוכב הגדול ביותר של הפועל ירושלים באותם הזמנים. "בסוף שנות השישים נערכה אליפות צה"ל בכדורגל. תובל נתן שם הצגה ובן רימוז' המליץ למאמן הפועל אברהם מנצ'ל להביא אותו לקבוצה" משחזר דיאון.

לאחר שחרורו מצה"ל הוצב השוער לשירות מילואים כקשר בחיל השריון. הוא השתתף בקרבות במלחמת ששת הימים, ולאחריה זכה לעיטור על חלקו במלחמה. בעונת 1969/1970 עבר השוער הלודאי להפועל ירושלים, ולמרות זאת לא ויתר על שירות מילואים קרבי. "יהודה היה לוחם בנשמתו, ולא רק על המגרש. כאשר הוא נקרא למילואים אמרו לו בהפועל שהם ידאגו לשחררו. 'מקסימום נשים לך גבס על היד', אמרו, אבל הוא תמיד ויתר ואמר שאם הוא יקבל שחרור, החברים שלו יצטרכו לשמור במקומו", מספר דיאון.

במלחמת יום הכיפורים התפשטה שמועה שיהודה תובל נהרג בקרבות. אלי לוי, חברו הטוב של תובל ושחקן הפועל ירושלים באותם הימים, נזכר: "במהלך המלחמה הייתה שמועה שתובל נהרג, עד שבעיתון 'חדשות הספורט' התפרסמה תמונה שלו שבה הוא עומד על טנק, ומעליה הכותרת: 'יהודה תובל חי'.

ג'נטלמן

מי שהכיר את יהודה תובל (טובול על פי שם משפחתו המקורי), יודע לספר עד כמה מיוחד היה: אדם טוב לב, חייכן, צנוע, אדם שבכל רגע מוכן לעזור לזולת ולתרום מעצמו.

"בתחילת דרכו בירושלים הפועל הביאו שוער נוסף, את דני אלקיים. אתה מצפה שבין שני שוערים תתפתח תחרות ויריבות, אבל קרה בדיוק ההפך", נזכר דיאון, "מאמן הקבוצה משה ליטבק קבע שבגלל שיש בקבוצה שני שוערים ברמה גבוהה, הם יתחלקו באפודת השוער הראשון שבוע-שבוע, ולא משנה מה תהיה היכולת של השוער באותו השבוע או במשחק שלפני."

"ואז הגיע הדרבי מול בית"ר. תורו של אלקיים היה לפתוח בשער. הפועל ניצחה 1:3 ואלקיים נותן הצגה גדולה. בתום המשחק פנה תובל לליטבק ואמר לו שימשיך עם אלקיים בשער גם במשחק הבא. אני זוכר שליטבק המשיך לדבוק בעיקרון שלו ואמר ליהודה: 'עכשיו אחרי שפנית אליי, אין סיכוי שאשנה את דעתי. אתה הגון מאוד ואתה חוזר לשער'."

לוי מוסיף: "בעונת הזכייה בגביע הפסדנו 3:0 ברמת עמידר. בדרך חזרה לירושלים הייתה תאונת דרכים מחרידה בשער הגיא. הרכב עלה באש. יהודה לא חשב פעמיים; הוא זינק לרכב הבוער, שבר את הדלתות וחילץ את האנשים. בדיעבד התברר שאחד המחולצים היה אוהד הפועל ירושלים."

דיאון נזכר במקרה נוסף שבו הוכיח תובל עד כמה היה שונה משחקני כדורגל אחרים: "בשנת 1973 התקיים משחק דרבי בקטמון, ובו הבקיע אורי מלמיליאן את שער הראשון במשחק חשוב. בית"ר ניצחה 1:2 והפועל לקחו את ההפסד בצורה קשה. אני לא אשכח איך תובל ניגש בסיום המשחק לאורי, שיבח אותו על המשחק ואמר: "כל הכבוד, ילד. אם תמשיך ככה תגיע רחוק."

"היה קשה מאוד להכניע אותו. במונחים של היום אפשר להשוות אותו לאניימה, ממש כמו פנתר. לא ידענו איך לכנות אותו ביציע, בסוף הוא זכה לכינוי 'המעופף'. אין לי ספק שהוא אחד מהשוערים הכי טובים בתולדות המועדון", טוען נחום, אוהד הפועל ירושלים.

בתחילת שנות השמונים, כשתובל הפך לשחקן ותיק בקבוצה, הגיע להפועל מריו זוחוביצקי, שוער יהודי-ארגנטינאי. המהלך יצר תחרות על המקום בשער הקבוצה, אך גם במקרה הזה תובל לא הפך את התחרות לתככים ולריבים והוכיח שוב איזה אדם גדול הוא.

"תובל הפך לחבר הכי טוב של זוחוביצקי בהפועל ועזר לו להתאקלם בקבוצה. יותר מזה, הם הפכו לשותפים ופתחו חנות בורקס בשכונת בית הכרם", מספר דיאון, "באותה תקופה אימן את הפועל אליעזר שפיגל. הוא התלבט את מי להרכיב בשער הקבוצה ואז תובל אמר לו: 'תן לזוחוביצקי לשחק על חשבוני'."

הסוף הטרגי

במלחמת שלום הגליל תובל גויס כמה פעמים למילואים, ואז, ב-10 בפברואר 1985, ימים ספורים לפני שעמד לסיים את תקופת שירותו, הכול נגמר. יהודה תובל נהרג מהתפוצצות מוקש בלבנון כשהוא בן 40.

"שבוע לפני שיהודה נהרג הוא חזר הביתה לחופשה קצרה מהמילואים. בדרך המחלקה שלו עלתה על מטען וכולם חוץ ממנו נפצעו. בלילה שהוא חזר לצבא ניסיתי לשכנע אותו שיפסיק את השירות הקרבי, שהוא תרם מספיק", מספר לוי, "אמרתי לו שילך לאלשייך שישים לו גבס על יד, אבל כרגיל הוא סירב. אני יודע שהוא פחד לחזור, אבל הוא לא רצה לדפוק את החברים שלו. תובל החליף חבר בשמירה והוצב בעמדה סמוכה למטולה, והתברר שהעמדה הייתה ממוקשת".

נפילתו של תובל היכתה את ירושלים בתדהמה. "כאשר הודיעו לי שתובל נהרג, דפקתי את הראש בקיר. סירבתי להאמין", משחזר לוי את רגעי הבשורה המרה.

"היינו בשוק. כל מי שהיה חלק מהפועל ירושלים לא האמין. לדעתי, מאותו היום המצב של הפועל החל להידרדר", מספר נחום.

בכל שנה, עולים החברים והמשפחה לקברו של תובל בהר הרצל ועורכים טקס לזכרו. "במשך השנים שעלינו לקברו של יהודה עמד בצד אדם לא מוכר. יום אחד הוא ניגש אליי ואמר: 'אני האיש שביקש מתובל להחליף אותו בשמירה ביום שנהרג. אני הייתי צריך להיות בקבר במקומו'".

דיאון מוסיף: "פעמים רבות מבקשים ממני סיפורים על נופלים בקרבות, אבל לא במקרה של תובל. לצערי הרב, 25 שנה אני מדקלם את הסיפורים עליו ומרגיש כשליח. כל מילה שכתובה על האדם הנפלא הזה מגיעה לו. זו מצווה לכתוב עליו".

**יהודה תובל השאיר אחריו אישה – אסתר –
שתי בנות - מיכל וליאת - ובן - אייל. יהי זכרו ברוך**

15:00 27.4.2009
ההתאחדות לכדורגל בישראל

לוחם בנשמה – סיפורו של יהודה תובל ז"ל

ב-10 בפברואר 1985 הלך לעולמו יהודה תובל ז"ל. 12 שנים בלבד לפני מותו, חגג תובל זכיה בגביע המדינה כשוער הפועל ירושלים באצטדיון בלומפילד. ימים אחדים לפני שעמד לסיים את תקופת שירותו במלחמת לבנון, נהרג תובל בהתפוצצות מוקש בעמדה בה. הוצב כשהוא בן 40 בלבד במותו. זהו סיפורו.

יהודה תובל נולד ב-1945 באלג'יר. בגיל 3 עלה ארצה, וכבר מגיל צעיר התבלט בכישרונו הייחודי על מגרש הכדורגל. תובל שימש כשוערה של הפועל לוד, ובשל יכולתו הגבוהה עבר להפועל ירושלים. שלא כשחקנים אחרים, שילב תובל במקביל לקריירת הכדורגל שלו גם לימודי מחשבים ושירות צבאי עשיר. תובל שירת בחיל האוויר ובחיל השריון, ואף זכה לעיטור על חלקו במלחמת ששת הימים. למרות ששיחק בהפועל ירושלים, לא ויתר מעולם על שירות המילואים התכוף אליו נקרא. "יהודה לא היה כמו הכדורגלן הממוצע", מספר העיתונאי הוותיק רוני דיאון, שהיה חברו של תובל. "הוא היה לוחם בנשמה. לא פעם ולא פעמיים היו מקרים שהפועל ירושלים ניסו לדאוג לו ולחצו עליו כשקיבל צו מילואים, אך הוא תמיד אמר להם 'אני יוצא. אם אתם משחררים אותי מהשרות, החברים שלי יצטרכו לעשות את העבודה במקומי'", מספר דיאון.

"הוא היה קודם כל בן אדם", מעיד עליו אברהם מנצ'ל, שחקן העבר של מכבי חיפה, שאימן את תובל בהפועל ירושלים. מנצ'ל זוכר שוער חרוץ שעבד קשה על המגרש: "הוא היה בעל תכונות כמו שכל מאמן היה רוצה שיהיה לשחקן שלו".

"קראנו לו השוער המעופף", מספר יוסי מזרחי, שוערה של בית"ר ירושלים, שמעבר ליריבות הספורטיבית, היה חברו הטוב של תובל. "בפגרות חינוך משחקים יחד טניס והולכים לבריכה. מעבר להיותו שוער מצוין, יהודה התגלה לי כבחור יוצא מן הכלל, ועד היום יש לי זיכרונות רבים ממנו".

שלושה יהודה. רגע השיא של תובל בקריירה הספורטיבית שלו היה ב- 20.6.1973 בבלומפילד. הפועל ירושלים הגיעה לגמר גביע המדינה מול הכח רמת גן האלופה. תובל היה השוער הראשון של ירושלים בגמר של 1972 (1:0 להפועל ת"א), ורצה להחזיר לקבוצתו על השער שספג משייע פייגנבוים שנה לפני כן.

"אני זוכר שהוא לקח את השער קשה", מספר שייע, "אבל אחרי המשחק התחבקנו, ואמרתי לו שבשנה הבאה הגביע יגיע לירושלים". גם שייע מספר על בחור שקט וייחודי: "הלוואי שבכדורגל הישראלי היו כאלה בחורים כמו יהודה שמעריכים ונותנים כבוד לזולת, תמיד היה לי כיף להיות בחברתו". רצה הגורל וכבר לאחר 9 חודשים שיחקה ירושלים שוב בגמר. לרוע מזלו, נקע תובל את אצבעו לפני המשחק, וקיבל זריקות ממעסה הקבוצה יהודה אלשיך ז"ל, על מנת לשחק. בגמר מול הכח, תובל קיבל את הצ'אנס לכפר. בדקה ה-3 פרץ יהודה שהרבני לבדו מחצי מגרש, וכשהגיע לבדו מול תובל, עצר השוער הירושלמי את הבעיטה ומנע שער בטוח.

"כמעט שהיו התעלפויות בספסל הכח כשיהודה שהרבני הגיע להזדמנות המשחק מול יהודה תובל, ובעט את ה-0:1 "המובטח" לידי השוער הירושלמי שעלה לשחק פצוע", נכתב בעיתון "חדשות הספורט" ביום שאחרי הגמר. ציון תורג'מן ונחום תא שמע כבשו בהמשך לזכות ירושלים שניצחה 0:2 וחגגה גביע היסטורי. גם בעיתונות ידעו למי מגיעות המחמאות: "תובל עשה מלאכתו בצורה מרשימה, והיה גמיש, בטוח וערני מאוד", נכתב.

במלחמת יום כיפור נלחם תובל בחזית בתעלה, בעוד שליגת הכדורגל נפתחה באיחור. "ירושלים התחננו בפניו שישתחרר מהשרות, אך הוא אמר להם שהוא לא מפקיר את החברים שלו", מספר דיאון.

כמעט 12 שנים לאחר אותו גמר ורגעי התהילה של תובל וירושלים, נהרג תובל במלחמה. "הייתי בדרך לאירוע בת"א כשקיבלתי את ההודעה", משחזר יוסי מזרחי בכאב את הרגע בו קיבל את ההודעה על מותו של חברו. "הייתי בהלם נורא. סובבתי את האוטו וחזרתי מיד הביתה. תמיד אומרים שהטובים הולכים מוקדם מדי - יהודה הוא הדוגמה הקלאסית לכך".

לרגל יום הזיכרון, רוני דיאון, עיתונאי והיסטוריון ירושלמי, חשף אוסף קטן של סיפורים קטנים ברקע המלחמות ובניהם סיפר על יהודה תובל ז"ל.

האיש שלא ויתר אף פעם

יהודה תובל ז"ל היה חבר שלי. הוא הגיע להפועל ירושלים כשאני הייתי שחקן נוער והכרנו במגרש. הוא נהרג במלחמת לבנון ממטען צד. הוא היה חבר אמת, הידיעה על מותו הייתה מכה קשה עבורי. תובל הגיע להפועל ירושלים ב-1970 מהפועל לוד, אלי בן רימוז' גילה אותו בגביע הרמטכ"ל והביא אותו אלינו. יהודה תמיד היה פייטר באופי שלו, מורעל, תמיד רצה את השירות הקרבי. מכיוון שהוא היה שוער כל כך חיוני ולא היה לו מחליף, כל הזמן התחננו אליו שישאר יותר ויותר על השירות הקרבי אבל הוא לא הסכים. היו מתפשרים על זה שיבוא רק בשבתות, שבועות שלמים הוא לא התאמן והיה מגיע רק למשחק. אישיות מיוחדת שתמיד מלווה אותי.

יהודה תובל: השוער ששילב בין הפועל י-ם לצה"ל

שוערה של הפועל ירושלים בשנות ה-70 הצטיין בין קורות הקבוצה, אבל לא ויתר על שירות המילואים בצבא. בפברואר 1985 החליף תובל חייל אחר במשמרת, ומאוחר יותר נהרג מהתפוצצות מוקש בלבנון. סיפורו של כדורגלן יוצא דופן

גלעד שוברט פורסם: 08.05.11, 18:38

במציאות הספורטיבית של היום בלתי נתפס להבין שספורטאים, בטח שחקני כדורגל, נלחמו במלחמות ישראל. בימים בהם הכדורגל לא היה מקצוע ושחקנים היו מתפרנסים במהלך היום מעבודות אחרות, היו גם כאלה ששילבו בין האהבה שלהם על כר הדשא, לנאמנות ולשירות המדינה. כזה היה גם שוערה של הפועל ירושלים, **יהודה תובל**.

תובל, או טובול בשמו המקורי, נולד באלג'יריה בשנת 1945 ועלה עם הוריו ארצה בהיותו בן שלוש. את הקריירה המקצוענית החל בהפועל לוד, אותה העלה לליגה הלאומית. בשנת 1963 התגייס לצה"ל ושירת בחיל האוויר כמכונאי מטוסים.

יהודה תובל באחד המשחקים של הפועל ירושלים

מאז היה צעיר שיחק תובל כדורגל, אבל את הקפיצה הגדולה בקריירה הוא עשה אחרי ששיחק בנבחרת חיל האוויר לצד אלי בן רימוז', הכוכב הגדול ביותר של הפועל ירושלים באותם הזמנים. "תובל שיחק באליפות צה"ל בכדורגל ונתן שם הצגה. בן רימוז' ראה אותו, והמליץ למאמן הפועל אברהם מנצ'ל להביא אותו לקבוצה", שחזר העיתונאי **רוני דיאון**.

גם אחרי השחרור מצה"ל המשיך תובל בשירות מילואים קרבי, ואף השתתף מאוחר יותר במלחמת ששת הימים, תוך שהוא ממשיך לשחק כדורגל. בעונת 1969/1970 הוא עזב את הפועל לוד ועבר להפועל ירושלים הגדולה, שבה שיחקו אגדות כדורגל כמו בן רימוז', צבי סינגל, נחום תא שמע ועלי עותמן, שזכו גביע המדינה ב-1973, הראשון והיחיד של המועדון האדום מעיר הבירה.

תובל ז"ל: "למה שמישהו אחר ילך במקומי?"

תובל לא היה כדורגלן טיפוסי. "כבר באותם ימים כמעט כולם היו ג'ובניקים", משחזר אלי לוי, קשר הפועל ירושלים וחברו האישי הקרוב של תובל. "יהודה תמיד אמר: 'למה שאתחמק ומישהו אחר ילך במקומי?'".

יהודה תובל במדי המילואים. מלח הארץ

על פי הסיפורים נראה כי תובל היה באמת אדם מיוחד. מלבד השילוב הייחודי בפני עצמו בין הכדורגל לצבא, מספרים כולם כי היה מדובר באדם טוב לב, חייכן, צנוע, אדם שבכל רגע מוכן לעזור לזולת ולתרום מעצמו, אחד שהמילה 'אגו' לא קיימת בלקסיקון שלו ולא מתוך הצגה, הוא פשוט היה כזה.

בירושלים של אותה תקופה, כשהיריבות הספורטיבית בין הפועל לבית"ר הייתה בשיאה, מספרים חברים משני המחנות, האדום והצהוב, כי תובל היה מהבודדים שהיה אהוב על שני הצדדים. "הוא תמיד נתן כבוד לכל אדם ופשוט קיבל אותו בחזרה", סיפרו עליו חבריו לקבוצה.

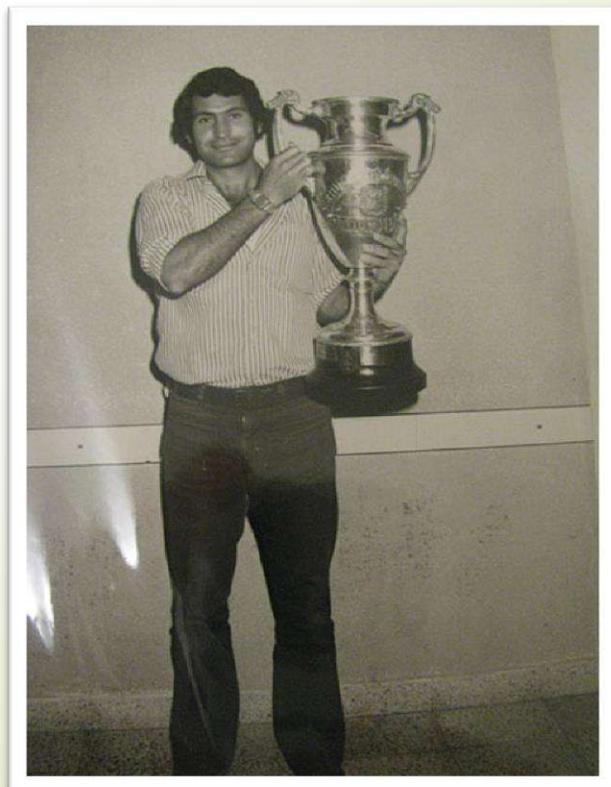
דיאון נזכר במקרה נוסף שבו הוכיח תובל עד כמה היה דמות שונה בנוף הירושלמי של אז. "בשנת 1973, במהלך דרבי ירושלמי, הבקיע אורי מלמיליאן הצעיר את שערו הראשון במשחק חשוב ובית"ר ניצחה. הייתה דרמה גדולה, הפועל אז הייתה עדיפה בהרבה על בית"ר והשחקנים קיבלו את ההפסד בצורה קשה" הוא סיפר, "בסיום ניגש תובל לאורי ואמר לו: 'כל הכבוד, ילד. אם תמשיך ככה אתה עוד תגיע רחוק'".

אפילו היום, כמעט 26 שנה אחרי היום בו הלך תובל לעולמו, חברו לוי עדיין מתקשה לדבר על היום שבו קיבל את הבשורה המרה. "שבוע לפני שיהודה נהרג, הוא יצא הביתה לחופשה מהמילואים. בדרך החוצה עלתה המחלקה שלו על מטען וכולם נפצעו חוץ ממנו", שחזר לוי.

"בלילה לפני שהוא חזר אמרתי לו 'די כבר יהודה, מספיק נתת ותרמת למדינה'. אפילו הצעתי לו שילך לאלשייך, המעסה הרפואי האגדי, שישים לו גבס על היד וככה הוא לא יצטרך לחזור לצבא, אבל הוא סירב. 'אם אני לא אלך אז מישהו אחר יצטרך לעשות את זה', הוא אמר."

בן רימוז' סיפר גם הוא על הימים שלפני: "עבדתי אז במחלקת הספורט של עיריית ירושלים וארגנתי משחק קט רגל בין ותיקי הפועל לבית"ר. יהודה התקשר אליי מהצבא וביקש שאקח אותו בחשבון למשחק ואני התלהבתי כמובן"

יהודה תובל עם גביע המדינה, ומשמאל עם בן רימוז

"תובל שוכב כאן במקומי"

אבל למשחק הזה תובל לא הגיע. ב-10 בפברואר 1985, ימים ספורים לפני שעמד לסיים את תקופת שירותו, הכל נגמר. תובל נהרג מהתפוצצות מוקש בלבנון, כשהוא בן 40. "יום למחרת התקשר אליי איציק מרילי ואמר לי 'יהודה תובל נפל בלבנון'", סיפר בן רימוז

בכל יום זיכרון עולים לוי, בן רימוז' ואחרים לקברו של תובל בהר הרצל. "כל פעם שהיינו עולים לקבר, היינו שמים לב למישהו לא מוכר שעומד בצד, מישהו שאף אחד מאתנו לא זיהה אף פעם", סיפר לוי. "יום אחד, ניגש אליי אותו אדם אחרי הטקס ואמר: 'אני האיש שתובל החליף במשמרת במילואים ביום שבו נהרג. הוא שוכב כאן במקומי'".

הספד מפי הבת מיכל

אבא,

גם אם ממש אנסה למצוא

אני לא חושבת שאמצא מילים שיוכלו לתאר
את העצב והכאב ביום שהודיעו לנו שנהרגת.
אני זוכרת שזה היה ביום ראשון, בצהריים, אחרי
שחזרנו מבית הספר. הייתי בכיתה א'.
היו קצינים בבית שבישרו לנו את הבשורה המרה.
כשבישרו לנו שנהרגת, לא הבנתי את המשמעות
שפתאום אין לי אבא, שלא תחזור יותר,
שלא אראה אותך יותר.
רק עם הזמן שגדלתי והתבגרתי הבנתי כמה היית,
ותמיד תהיה, משמעותי בשבילי וחסר לי.
עם השנים הבנתי איזה אדם מיוחד היית,
שוער מצוין ואדם צנוע שאהב את הארץ, לטייל
ואדם משכמו ומעלה.

תנוח על משכבך בשלום אבא יקר.

הספד מפי הנכדה תהל, הבת של אייל

סיפור ועוד סיפור אחד אחרי השני
מגיל קטן אני זוכרת שהיו מספרים לי סיפורים עלייך.
מי היית, מה עשית.
כל פעם שמישהו מספר לי סיפור עליך עניו נוצצות
והסיפורים באים מהלב.
הלוואי ויכולתי להכיר אותך, לדעת מי אתה
כי לא משנה כמה סיפורים אני אשמע,
כמה תמונות אני
אראה, לעולם לא אוכל לדעת מי אתה כבן אדם.
זה מעציב אותי אבל משמח אותי בו זמנית,
כי כששואלים אותי מי היה סבא שלי
אני אוכל לומר בגאווה - יהודה תובל "האיש והאגדה",
האיש שנלחם בשביל מדינת ישראל ושיחק כדורגל
והכי חשוב הבן אדם שהביא אתו אושר להרבה אנשים.
בפעם האשונה שאבי סיפר לי שהיית שחקן כדורגל
התלהבתי. אני ואחי נרשמנו לחוג כדורגל, וכל פעם
שהייתי על המגרש חשבתי עלייך.
נתת לי השראה ועם הזמן אני מגלה שיש ביננו
הרבה במשותף.
חבל שאתה לא הכרתי אותך
אבל אני שמחה ששמעתי עלייך.
ממני תהל תובל.

הספד מפי הנכדה אליה, הבת של אייל

סבא, סבא שלי

אמנם לא הכרתי אותך

אבל ממה שאני יודעת, אתה הוא סבא שלי

הדמות להערצה שלי!

כל כך הרבה סיפורים שמעתי עלייך

בכל כך הרבה מקומות שמעתי רק דברים טובים

עמה העריצו אותך ועל איזה גיבור היית!!

וכל פעם שמסתכלים עליי עולה לי חיוך ענק על

הפנים ושמחה גדולה.

סבא שלי, אני יודעת שאתה שומר עליי מלמעלה

ולא משנה מה יקרה לי, תמיד תהיה שם לצידי.

אני מדליקה לך נר זיכרון על כך

שאתה הגיבור האגדי שלי.

אלייה תובל

מתוך אתר יזכור 13.4.2021

דברי התלמידות

בזמן תהליך הפרויקט למדנו והבנו יותר עד כמה החיילים מקריבים מעצמם עבורנו ועבור המדינה שלנו, הם מוכנים לסכן את חייהם כדי שהמדינה תהיה בטוחה עבור התושבים.

כאשר חקרנו על הנושא גילינו דברים שלא ידענו שלימדו אותנו והרחיבו לנו את הידע.

במהלך התהליך, החשיבה שלנו השתנתה והסתקרנו מאוד מכל דבר ודבר שגילנו על החייל שעליו עשינו את הפרויקט, למדנו על האומץ והרצון שלו לשמור על המדינה בכל מחיר.

הבנו עד כמה הכאב והאבדה של החייל יכול להיות קשה ודבר כזה יכול לקרות לכל אחד ואחת.

אנחנו חושבות שצריך להעריך את החיילים יותר, על האומץ שלהם ועל כך שהם מקריבים את הכל ללא תמורה.

בחרנו דווקא במחויבות אישית זו מפני שהיה לנו חשוב בתור תלמידות שעוד מעט מתגייסות לצבא לדעת וללמוד על חיילים אחרים ועל הפעולות שהם עשו, רצינו להכיר את משפחותיהם וללמוד עליהם מקרוב יותר כדי לתת להם את הכבוד הראוי מכיוון שכיום לא תמיד נותנים חשיבות לדבר כזה אלא אם כן הוא קרוב וקשור אליך.

חווית הפרויקט שלנו הייתה לנו מאוד עוצמתית ומלמדת. אנו מעריכות את המשפחות שלמרות הקושי והכאב העצום, הם הצליחו להתגבר על האובדן ולהמשיך את חייהם ועל כך אנו מעריצות אותם.

לאחר כתיבת הפרויקט למדנו להעריך את החיילים הרבה יותר וביום הזיכרון הבא נסתכל בצורה מתעניינת, בוגרת ומכבדת הרבה יותר מכפי שהיה פעם.

אנחנו מוקירות תודה ענקית לכל חיילי צבא ההגנה לישראל על כל מה שעושים עבורנו, מאחלות להם שה' ישמור עליהם בריאים וחזקים תמיד.

דברי הסטודנטית

אלבום זה הוכן להנצחתו של יהודה תובל ז"ל, והינו חלק מפרויקט ההנצחה של חללי צה"ל.

יהודה תובל ז"ל האיש והאגדה - היה בעל, אב, בעל אישיות מיוחדת במינה. אדם מסור בעל ערכים ומידות. עניו, אוהב הארץ והבריות. אדם שכולם העריכו ועד היום מעריכים גם כאשר מספרים ומדברים עליו. אני מודה על הזכות שניתנה לי להעניק למשפחתו של יהודה ז"ל את המתנה היקרה מפז - אלבום להנצחתו. תהליך יצירת האלבום היה מעניין ומרגש מאוד עבורי, עבור התלמידות והמשפחה עצמה.

החוויה העצומה הייתה בהתמודדות עם השכול והעלאת הזיכרונות של רגעיהם היפים והקשים. ברצוני גם להודות למשפחה היקרה על השיתוף והאמון שנתנו בי ביצירת האלבום, ולאחל למשפחתו היקרה והאהובה בריאות, נחת ושלווה.

שזיכרון זה יהא מקור לנחמה וימצאו בו כוח לשמחה וצחוק בחייהם

יהי זכרו ברוך.

בהוקרה, מורן קלדרון.

"יהי זכלי מערכות ישראל עטורי הניצחון
וזתומים בלב ישראל לדור דור."

יהי זכרו ברוך